آموزش طراحی مرکز داده استاندارد با نگاهی بر استاندارد 942 TIA

توسط:

محمد جواد بابائي

مقدمه

تاریخچه TIA942:

در سال ۱۹۸۵ CCIA از انجمن EIA خواست که تهیه استاندارد های لازم برای کابل کشی مخابرات را بر عهده گیرد.

EIA این وظیفه را پذیرفت و پروژه به کارگروه مهندسی TR 41.8 که قبلا 41.8 TR نامیده می شد واگذار گردید.

در سال ۱۹۸۸ بخش مخابرات EIA (به ویژه کارگروه های FO,TR) به انجمن TIA تحت سرپرستی شورای فنی TIA تبدیل در سال ۱۹۸۸ بخش مخابرات AIA (به ویژه کارگروه های FO,TR) به انجمن TIA تحت سرپرستی شورای فنی TIA تبدیل شد.در عین حال که TIA یک شرکت مستقل است فعالیت های تولید استاندارد را از طریق EIA مدیریت میکند.

کارگروه LIA TR 42 دارای کارگروه های فرعی زیادی است که فعالیت اصلی آن استاندارد سازی زیر ساخت مخابراتی است.

استاندارد های TIA/EIA که زیر ساخت کابل کشی مخابرات را کنترل میکنند ،توسط موسسه ANSI تهیه شده اند.

در آوریل ۲۰۰۵، TIA استاندارد 942-TIA را برای مرکز داده منتشر کرد.این استاندارد بر اساس Cabling است اما کلیه موارد مورد لحاظ در مرکز داده را چه از لحاظ کمی و چه از لحاظ کیفی شامل میشود.

طبق تعریف ارائه شده در کتاب راهنمای TIA Engineering ، "استاندارد" سندی متشکل از ملزومات مهندسی و فنی برای فرایند ها و روش هایی است که مورد پذیرش عموم قرار گرفته است.

استاندارد ها همچنین ممکن است به عنوان معیار های انتخاب ، کاربرد و یا طراحی مواد اولیه ایجاد شوند.

هدف از ایجاد یک استاندارد تضمین سطح کمینه کارائی است. استاندارد های محلی ؛ استاندارد هایی هستند که از روی استاندارد های مادر اما بر اساس شرایط و اقلیم خاص بومی سازی میشود.

پیشگفتار و رفع مسئولیت

این استاندارد توسط موسسه TIA ارائه گردیده است و این جانب، دستور العمل های TIA و تجربیات خودم را صرفا به عنوان پیشنهاد ارائه میدهم. پذیرش یا عدم پذیرش آن از سوی شما صرفا به خود شما بستگی دارد. شما میتوانید با پذیرفتن مسئولیت آن ، پس از بررسی های ایمنی ، سلامتی ، زیست محیطی و امکان سنجی عملی بودن دستورالعمل ها در محیط عملیاتی خود از آن استفاده نمایید. زیرا در ابتدای استاندارد نیز آمده است که "در این استاندارد همه ی موارد ایمنی برای جلوگیری از حوادث احتمالی ممکن است دیده نشده باشد" .مسئولیت اجرای دستورالعمل ها و نیز بررسی ایمنی کاری که انجام میدهید به عهده شخص شما میباشد. استفاده از این مستند به معنای پذیرفتن این شرایط میباشد. مطالبی که در این سایت منتشر میگردد به معنای چاپ، ترجمه و تکثیر مستند ارائه شده توسط TIA نمی باشد. لیکن استفاده از آن به عنوان رفرنس در برخی درس ها ضروری بوده و قانونا بلامانع است. بنابراین در این مستند تجربه هایی از چندین سال طراحی ، مشاوره ، نظارت و اجرای پروژه های شبکه و دیتاسنتر، در قالب ارائه ی دستور العمل های دارای رفرنس به استاندارد TIA 942 ارائه میگردد. امیدوارم این تجربیات راه گشای دوستان و همکاران ارائه ی در سراسر کشور قرار گیرد. همچنین در رابطه با مشاوره و اطلاعات بیشتر آماده پاسخگویی به شما عزیزان میباشم.

محمد جواد بابائي

خرداد ماه ۹۲

وقتی شما قرار است یک مرکز داده جدید را طراحی و اجرا کنید یا یک دیتاسنتر موجود را توسعه دهید یعنی باید آماده ی سر و کار داشتن با پیمانکاران خدمات فنی شامل کابل کشی زیرساخت شبکه ، کف کاذب ، سقف کاذب ، برق و UPS ، سیستم تهویه مطبوع داشتن با پیمانکاران خدمات فنی شامل کابل کشی زیرساخت شبکه ، کف کاذب ، سقف کاذب ، برق و و HVAC ، سیستم ورود و خروج ، دوربین مدار بسته و سیستم روشنایی سر و کار داشته باشید و مهمترین وظیفه ی شما ایجاد هماهنگی و همکاری بین این پیمانکاران است.

هنر شما در این بین داشتن صبر ایوب و نیز برنامه ریزی برای حضور به موقع پیمانکاران و نظارت بر روند کار آنان میباشد.

زیرا یک پیمانکار باید کارش را به موقع و صحیح به اتمام رساند تا شما بتوانید کار را از او تحویل بگیرید و سایت را در اختیار پیمانکار بعدی قرار دهید. اهمیت برنامه ریزی به این دلیل است که مثلا زمانی که شما پیمانکار سقف کاذب دارید و ممکن است نیاز به نصب داربست فلزی داشته باشید ، نمیتوانید همزمان پیمانکار کف کاذب را دعوت به شروع کار نمایید.

این که پیمانکاران به چه ترتیبی باید شروع به کار نمایند را برایتان در ادامه به موقع اش خواهم گفت.

اما کلیت کاری که باید انجام دهید به این شرح زیر است:

۱- تخمین میزان تجهیزات ، فضا، برق و تهویه مطبوع مورد نیاز مرکز داده در حالتی که ظرفیت اسمی آن به طور کامل زیر بار باشد. همچنین پیشبینی وضعیت آینده از لحاظ توسعه فضا و اضافه نمودن رک و سرور. در این حالت باید با کارفرمای خود در اولین فرصت جلسه ای داشته باشید و با آنها در مورد شرایط فعلی کسب و کارشان صحبت کنید. مثلا اگر کارفرمای شما یک کارخانه ی تولیدی است باید بدانید در حال حاضر چند خط تولید دارد ، چند سرور دارد ، چند سیستم

نرم افزاری دارد، در آینده چه خطوطی در برنامه ی توسعه ای آنها قرار دارد، چه سیستم های جدیدی قرار است خریداری گردد؟ و احتمالا چند سرور و چند رک برای این توسعه نیاز دارند؟ وقتی شما به عنوان یک مشاور به جایی دعوت میشوید تمام تلاش خود را بکنید تا با استفاده از معلومات خود به دنبال کاهش هزینه های مشتری و آینده نگری و رفع مشکلات کارفرمای خود باشید. کارفرما باید صداقت شما را کاملا درک کند. اگر صرفا به دنبال تعریف کردن یک پروژه به آنجا رفته باشید و صرفا دنبال منافع خود صحبت کنید و طرح دهید خیلی زود از زمره ی حرفه ای ها خط خواهید خورد. در اینجا یک خبر خوش برای شما دارم و آن این است که کارفرما ها و در کل ؛ مردم ، فرق صداقت و حقه بازی و زبان بازی را خیلی زود متوجه میشوند بنابراین برای شما که به دنبال حل مشکل دیگران و کمک صادقانه هستید همیشه کار هست و به زودی به یکی از قله های تجارت خود تبدیل خواهید شد.

۲- تامین فضا ، برق ، امنیت ، کف کاذب ، سیستم ارت ، حفاظت الکتریکی و سایر تسهیلات مورد نیاز برای فضاهای دیتاسنتر. شما باید با کارفرمای خود یک مشورت برای تعیین مکان مرکز داده انجام دهید. کارفرما های ما معمولا یک انباری در جایی از گوشه ی زیرزمین دارند که مایلند از آن فضا استفاده ی بهتری نمایند و معمولا آنجا را برای مکان برپایی دیتاسنتر پیشنهاد میدهند! اما شما باید برای انتخاب مکان ، پارامتر هایی را در نظر داشته باشید مثل این که مکان دیتا سنتر در شهر هایی که باران زیاد میبارد و احتمال سیل وجود دارد در زیر زمین مجاز نیست و یا ساختمان دیتاسنتر مثلا نباید در طبقات بالایی ساختمان های بلند به خصوص در مسیر تردد هواپیما ها و نزدیک فرودگاه ها یا مراکز نظامی باشد... موارد زیادی هست که شما در انتخاب مکان دیتاسنتر باید در نظر داشته باشید که به مرور برایتان خواهم گفت.

۳- هماهنگی های اولیه برای تهیه نقشه های معماری و مهندسی ساختمان و بررسی تغییرات مورد نیاز

در جلسه ای که با کارفرمای محترم میگذارید از ایشان خواهش کنید نقشه های محل پیشنهادی را به شما بدهند در صورتی که نقشه ای در کار باشد. اگر نقشه ای از ساختمان وجود نداشته باشد شما میتوانید در قبال دریافت مبلغ توافقی نسبت به تهیه نقشه مورد نظر اقدام نمایید. برای این منظور باید یک نقشه کش را به همکاری دعوت کنید سپس با کمک مسئولین برق و تاسیسات ساختمان نقشه را تکمیل نمایید. البته در برخی موارد با کشیدن یک نقشه ی شماتیک هم کار شما حل میشود. سپس روی آن نقشه باید مواردی که باید تغییر کند را اعمال نمایید مثلا اگر پنجره ای وجود دارد که باید حذف شود بر روی این نقشه این کار را انجام میدهیم.

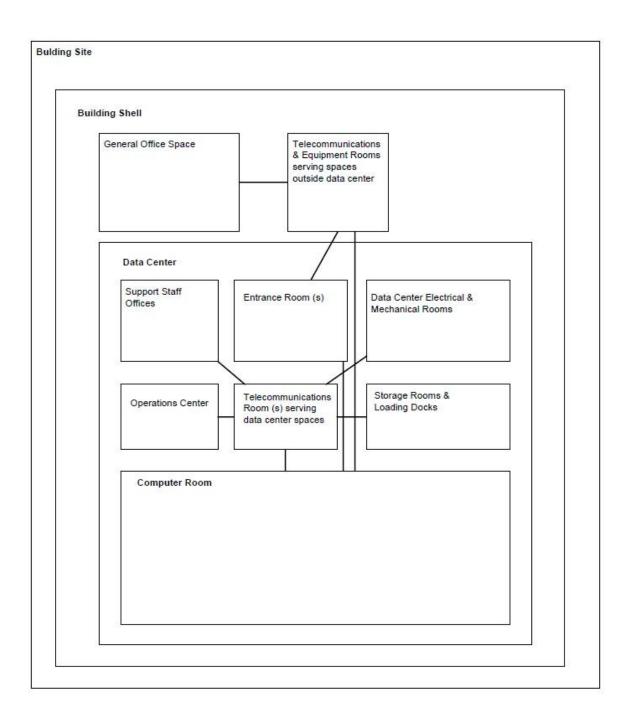
۴- تهیه یک نقشه جانمایی که در آن محل قرار گیری تجهیزات در بخش های مختلف دیتاسنتر مشخص گردد. این فضا ها
Entrance room , main distribution areas , horizontal distribution areas , zone
شامل distribution areas و equipment distribution areas

این نقشه باید شامل مسیر های کابل کشی برق ، کانال کشی تهویه مطبوع و کابل کشی سیستم های ارتباطی ، دوربین و کابل های دیتا نیز باشد.

- ۵- بدست آوردن آخرین نقشه های مسیر ها و تجهیزات الکتریکی و مکانیکی مورد نیاز دیتاسنتر برای اضافه نمودن به نقشه جانمایی.
 - ۶- طراحی زیرساخت های ارتباطی کابل کشی شبکه بین تجهیزات مستقر در دیتاسنتر

در تصویر زیر بخش های عمده ی یک دیتاسنتر استاندارد و فضاهای خارجی آن را مشاهده مینمایید

همانطور که در شکل فوق مشاهده مینمایید یک مرکز داده شامل یک Computer room میباشد که میتوان گفت اصلی ترین

اطاق دیتاسنتر است و همان طور که به صورت شماتیک نیز مشاهده مینمایید بیشترین فضای مرکز داده به این بخش اختصاص دارد

که سرورها در این بخش نصب میگردد.

ساير بخش ها عبارتند از:

Operations Center

Telecommunications Room serving

Storage Rooms & Loading Docks

Support Staff Offices

Entrance Room

Datacenter Electrical & and Mechanical Rooms

General Office Space

Telecommunications & Equipment Rooms serving spaces outside datacenter

هرکدام از این بخش ها را در درس های بعد برایتان توضیح میدهیم و نیازمندی ها و تجهیزات آن ها را توضیح میدهیم.

Tiering یا رده بندی یک دیتاسنتر عبارتست از چهار رده ای که در استاندارد tia-942 بر اساس تجهیزات ، نوع همبندی تجهیزات ، میزان افزونگی تجهیزات و ارتباطات زیرساخت تعیین میگردد.

هرچه tier دیتاستنر بالاتر میرود Reliability یا قابلیت اطمینان دیتاسنتر بالاتر میرود. قابلیت اطمینان بالاتر مترادف با بالارفتن Availability یا در دسترس بودن سرویس های مرکز داده است.

براى بالابردن قابليت اطمينان مركز داده بايد نقاط به اصطلاح "Single point of failure" را شناسايي و حذف كرد.

Single point of failureبه نقاطی اتلاق میگردد که در صورت بروز خرابی ، تمام یا بخش عمده ی از سرویس های دیتا بخش استر مختل میگردد.

به عنوان مثال چند سال پیش در یکی از پروژه ها اشکالی برقی پیش آمده بود که سوئیچ های لایه ی توزیع یک شبکه بزرگ در یک کارخانه تولیدی خاموش شده بود. به من ماموریت بررسی علت وقوع واقعه داده شد و در بررسی اولیه مشاهده کردم که علیرغم وجود سوئیچ های افزونه (Redundant) اما متاسفانه به علت عدم وجود پریز برق کافی در دیتاسنتر و زیر کف کاذب ، دو دستگاه سوئیچ ۴۵۰۰ سیسکو را با یک سه راهی به یک پریز متصل کرده بودند!!

ما فقط در بحث کابل کشی دیتا و سوئیچ ها نیاز به افزونه نداریم. ما برای پریز های برق نیز افزونگی را در طراحی های خود لحاظ میکنیم. طرحی که من برای آن مرکز دادم و اجرا هم شد این بود که از دو فاز مستقل دو تابلو برق در دو سمت مرکز داده نصب میکنیم. طرحی که من برای آن مرکز دادم و اجرا هم شد این بود که از دو فاز مستقل دو تابلو برق در دو سمت مرکز دادم از گردید و از دو مسیر مجزا از زیر کف کاذب کابل کشی شد . در زیر رک توزیع پریز های صنعتی برق مجزا نصب گردید و هرکدام از

سوئیچ ها از یکی از تابلو ها تغذیه گردید. ضمن این که هر سوئیچ ۴۵۰۰ یا ۶۵۰۰ و یا سرور ها دارای دو پاور هستند که برای هر پاور میتوان از یک تابلو برق مستقل کابل کشی کرد تا در صورت بروز هرگونه حادثه برای یکی از پاور ها یا تابلو ها ، دستگاه از طریق پاور افزونه تغذیه گردد.

بنابراین با شناسایی و رفع نقاط آسیب پذیر(Single point of failure)میتوانیم قدرت تحمل خرابی (Fault tolerance) را بالا میبریم.

در مثال فوق نقطه ای که کل شبکه را توانست مختل کند همان سه راهی برق بود. با بررسی شبکه و مرکز داده ی خود میتوانید این نقاط را شناسایی و رفع نمایید.

وقتی یک مرکز داده را میخواهند از لحاظ tier ممیزی نمایند پایین ترین سطح را در نظر میگیرند. مثلا یک مرکز داده ممکن است Tier ممیزی نمایند پایین ترین سطح را در تنابر این ، این دیتاسنتر در کل در Tier از لحاظ الکتریکال در Tier قرار گیرد بنابر این ، این دیتاسنتر در کل در ۲ قرار دارد.

به هر حال یک مرکز داده باید در این چهار رده بندی ارزیابی شود. در ادامه با برخی اصطلاحات مرتبط با رده بندی آشنا خواهید شد و سپس به سراغ خود رده بندی میرویم.

یکی از فاکتورهایی که برای این ارزیابی ها مورد نظر قرار میگیرد MTTR میباشد.

MTTR مخفف mean time to repair میباشد و به معنای کمترین زمان برای تعمیر یک دستگاه و بازگردادن آن به سرویس میباشد. این فاکتور بستگی به میزان قطعات یدکی دپو شده در انبار و در دسترسی بودن تعمیر کاران مجرب میباشد.

از لحاظ افزونگی (Redundancy) وقتی بخواهیم Tiering را بررسی نماییم باید با موارد زیر آشنا باشیم:

N Base

اگر تعداد تجهیزات مورد نیاز دیتاسنتر را N فرض کنیم ، در این حالت فقط به تعداد مورد نیاز از هر تجهیز خریداری و نصب میکنیم و بدین معناست که هیچ گونه افزونگی در این طرح وجود ندارد.

N+1

در این حالت از هرکدام از تجهیزات یک دستگاه اضافه تر خریداری و نصب مینماییم در این حالت در صورتی که یک دستگاه مثلا سوئیچ از کار بیافتد به علت افزونگی +۱ که بوجود آورده ایم سوئیچ بعدی کار انتقال داده را ادامه میدهد.

N+2

در این حالت از هرکدام از تجهیزات دو دستگاه اضافه تر خریداری و نصب مینماییم در این حالت در صورتی که یک دستگاه مثلا سوئیچ از کار بیافتد به علت افزونگی +۲ که بوجود آورده ایم سوئیچ بعدی کار انتقال داده را ادامه میدهد. یک دستگاه هم میتواند به صورت Passive و یا به صورت Passive نصب گردد.

2N

در این حالت از هرکدام از تجهیزات دوبرابر دستگاه اضافه تر خریداری و در دو ماژول نصب مینماییم در این حالت در صورتی که یک ماژول کار بیافتد به علت افزونگی که بوجود آورده ایم در زمان تعمیرات یک ماژول ، ماژول بعدی آماده به کار و سرویس دهی میباشد و عملیات متوقف نخواهد شد.

2(N+1)

این حالت شبیه 2N میباشد با این تفاوت که در هر ماژول یک واحد نیز از هر دستگاه اضافه در نظر گرفته میشود.

قابلیت تعمیر و نگهداری آن لاین

کلیه تجهیزات باید قابلیت تعمیر و نگهداری و تستینگ را در حالتی داشته باشد که عملیات مختل نگردد.

قابلیت گنجایش و مقیاس پذیری

مرکز داده باید قابلیت توسعه پذیری و مقیاس پذیری داشته باشد.

ايزولاسيون

فضای دیتاسنتر باید صرفا در جهت مرکز داده استفاده شود.(مثلا بخشی از مرکز داده تبدیل به انباری و محل قراردادن وسایل زاید نشود) این فضا باید از سایر فضاهای ساختمان کاملا ایزوله باشد. در ضمن برای جلوگیری از ورود گرد و غبار و خروج هوا از مرکز باید کاملا درب ها ایزوله و پنجره ها حذف گردد.

مرور کلی بر Tier های چهارگانه

فعالیت هایی که در مرکز داده صورت می پذیرد دو گونه است:

۱- فعالیت های از قبل برنامه ریزی شده مثل برنامه ی سرویس سالیانه و تعمیرات دوره ای

۲- فعالیت های غیر قابل پیش بینی و فرس ماژور مثل قطع ناگهانی برق

وقتی صحبت از رده بندی دیتاسنتر ها میکنیم ، یکی از معیار های بررسی مرکز داده قدرت ادامه ی سرویس دهی در برابر انواع فعالیت ها اعم از برنامه ریزی شده و یا فرس ماژور میباشد که در ادامه و در زمان تشریح هریک از Tier ها به بررسی این موضوع نیز خواهیم پرداخت.

رده ۱:

در Tier 1 مرکز داده که Basic نام دارد هیچ گونه افزونگی (Redundancy) وجود ندارد. از هریک از اجزای مرکز داده به میزان مورد نیاز واقعی (N تا) وجود دارد. بنابراین این رده مستعد آسیب پذیری در برابر هرگونه اتفاق برنامه ریزی شده و یا غیر منتظره میباشد. در این رده سیستم توزیع برق و سیستم تهویه مطبوع وجود دارد اما ممکن است کف کاذب ، UPS و ژنراتور وجود منتظره میباشد. در صورتی که Single Point of Failure در دیتاسنتر وجود خواهد داشته باشد تعداد زیادی عمیرات ساده باید سرویس ها shutdown داشت. مثلا برای یک تعمیرات ساده باید سرویس ها shutdown

شود. تازه این ها فعالیت های برنامه ریزی شده اند ، وجود حالات غیر قابل پیشبینی و اورژانسی ممکن است تعداد مشود. از مان های شما را بسیار بالاتر ببرد. مثلا یک قطع برق ساده میتواند کل سرویس دهی شما را برای مدتی مختل کند یا حتی در زمان سرویس سالانه ی دستگاه هوا ساز برای جلوگیری از بالا رفتن بی رویه ی دما مجبورید تمام یا بخش اعظم سرور های خود را خاموش کنید که این برای اعتبار و آبروی شرکت شما بسیار مضر است.

رده ۲: اجزای افزونه

در Tier 2 مرکز داده دارای اجزای افزونه است اما فقط با وجود یک مسیر. در این روش با ایجاد اندکی افزونگی در اجزای مرکز داده ، احتمال قطعی سرویس ها در برابر فعالیت های برنامه ریزی شده و غیر قابل پیش بینی را نسبت به رده ی ۱ اندکی کاهش داده ، احتمال قطعی سرویس ها در برابر فعالیت های برنامه ریزی شده و غیر قابل پیش بینی را نسبت به رده ی ۱ اندکی کاهش میدهیم. در این توپولوژی یک مسیر برای توزیع برق و تهویه مطبوع ایجاد میگردد. یعنی دو دستگاه تهویه و توزیع برق اما از طریق یک مسیر توزیع میشود.

در این رده وجود کف کاذب ، UPS و ژنراتور الزامی است.

اجزای مرکز داده با فرمول (N+1) که در درس قبلی توضیح داده شد تهیه می شوند.

کابل های توزیع برق از یک مسیر استفاده مینمایند.

تعمیر و نگهداری بر روی زیر ساخت سایت مستلزم Shutdown سایت میباشد.

در صورتی که اتفاقی برای یکی از مسیر های کابل بیافتد چون یک مسیر وجود دارد ، کل سرویس قطع میگردد.

رده ۳: نگهداشت همزمان

در Tier 3 مرکز داده دارای چندین مسیر برق و کولینگ میباشد اما فقط یک مسیر فعال است و سایر مسیر های موجود غیر فعال و آماده به کار می مانند. زیرا مسیر ها مجزا می باشند و سیستم قابلیت انجام تنظیمات همزمان بر روی دستگاه ها را دارد.

در این رده امکان هرگونه فعالیت برنامه ریزی شده بدون قطع نمودن سرویس ها میسر است. امکان تعمیرات سخت افزاری ، تعویض برخی قطعات و تست اجزای سیستم امکان پذیر است.

در این حالت از فرمول (2N) استفاده مینماییم.

مثلا وجود دو مسیر لوله و کابل کشی میتواند در زمان تعمیرات و نگهداری یک مسیر ، مسیر دیگر کل بار را بر دوش بکشد و سرویس ها Shutdown نشود.

معمولا دیتاسنتر های رده ۳ طوری طراحی میشوند که در آینده و در زمان وجود توجیه اقتصادی تبدیل به رده ۴ گردد.

این سایت باید قابلیت سرویس دهی ۲۴ ساعته داشته باشد.

رده ۴: مقاوم در برابر وقفه

در Tier 4 مرکز داده دارای چندین پاور و مسیر های کولینگ میباشد اما در لحضه حداقل دو مسیر فعال می باشند.

در این رده با ایجاد ظرفیت های کافی در زیر ساخت مرکز داده امکان انجام کلیه فعالیت های برنامه ریزی شده را بدون هیچ گونه قطعی برای سرویس ها فراهم میکنیم.

در این رده قدرت تحمل خرابی (Fault-tolerant) بالا باعث بروز کمترین آسیب در بد ترین شرایط میگردد.

در این حالت نیاز به حداقل دو مسیر کابل کشی داریم که از دو سیستم UPS مجزا کابل کشی شده اند.

این به معنای سیستم افزونه ی (N+1) میباشد.

در رده ی ۴ همه تجهیزات مرکز داده میبایست دارای منبع تغذیه ی مضاعف باشند تا بتوان به آن ها از دو منبع برق دهی کرد.

این مشکل در مورد سرور ها وجود ندارد و معمولا سرور ها دو پاور دارند.

اما در مورد سوئیچ ها و روتر که یک پاور دارند کلا در توپولوژی از هر کدام دو سوئیچ میبینیم ، نه صرفا به خاطر مسئله ی برق بلکه

برای این که اگر یکی از سوئیچ ها Fail کرد سوئیچ دیگر با استفاده از پروتکل STP بروی مدار قرار گیرد و قطعی احساس نشود.

Tier IV دارای بیشترین سازگاری با تکنولوژی های پرکاربرد روز مانند Raid وCPU clustering و ارتباطات افزونه در مرکز

داده برای بدست آوردن دسترسی پذیری بالا , قابلیت اعتماد و سرویس پذیری میباشد.

بررسی رده بندی (Tiering) دیتاسنتر از دیدگاه ارتباطات راه دور (Telecommunications)

Tier I

زیرساخت ارتباطات راه دور یک مرکز داده ی استاندارد باید حداقل نیاز های ذکر شده در رده ی یک استاندارد را پوشش دهند.

در یک مرکز داده ی رده یک ، مسیر ورودی کابل های مخابراتی ارتباطات راه دور (مثل اینترنت و خطوط P2P) از طریق یک

Entrance Room وارد میشود و در آنجا Terminate میگردد.

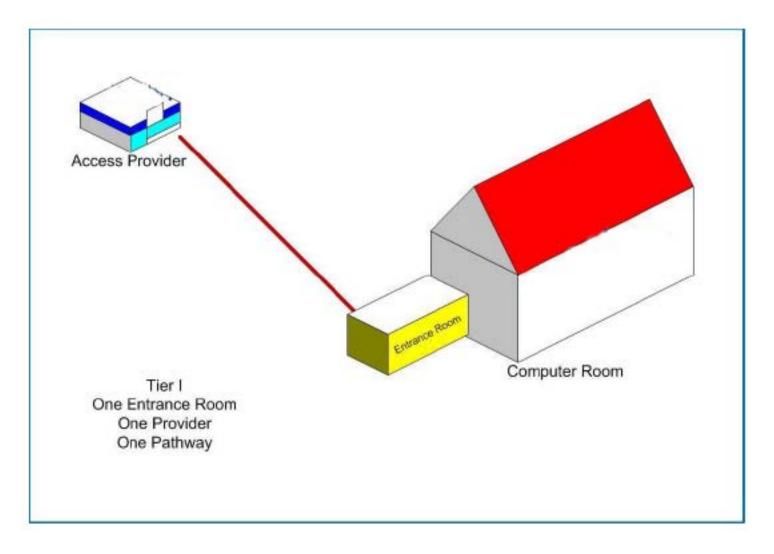
در این رده فقط یک تامین کننده (Provider) داریم.

Entrance Room فضایی است که در آن کابل های تامین کننده های شما وارد دیتا سنتر میشود. مثلا اگر شما برای دیتاسنتر خود از طریق فیبر نوری مخابرات تامین پهنای باند میکنید باید فیبر را از طریق مسیر های پیش بینی شده وارد این اطاق نموده و در کی که به این منظور از قبل قرار داده اید پیاده سازی کرده و سپس از طریق کابل کشی های داخلی ، پهنای باند را به سرور های مورد نظر برسانید.

در شکل زیر یک طرح شماتیک از یک مرکز داده که دارای یک ER با یک تامین کننده میباشد را مشاهده میکنید.

در این رده فقط یک تامین کننده و یک مسیر Pathway خواهیم داشت.

این که ER)Entrance Room) چطور فضایی است و چه شرایطی باید داشته باشد را در درس های بعدی توضیح خواهیم داد. ما در این درس فعلا در مورد Tier ها توضیح میدهیم تا با کلیّت طراحی مرکز داده ی مورد نظر خود آشنا شوید و بدانید چه Tier ی از مرکز داده در توان و بودجه ی شما میگنجد سپس در درس های بعدی نحوه ی طراحی و جانمایی اجزا را خواهیم گفت.

همان طور که گفته شد در رده ی ۱ هیچگونه افزونگی وجود ندارد به این دلیل در مورد ER هم هیچگونه افزونگی وجود ندارد.

در این حالت شما ضمن مشکلاتی خودتان معمولا دارید ، درگیر مشکلات و اتفاقات غیر منتظره ای که برای تامین کننده تان هم ممکن است بیافتد نیز خواهید شد. مثلا :

قطع برق ، خرابی تجهیزات سرویس دهنده

بروز مشکل برای مسیر و یا کابل ارتباطی

اتفاق غیر منتظره در ER مثل آتش سوزی ، انفجار ، سیل و آب گرفتگی و...

قطعی وایرلس (در صورتی که از طریق وایرلس تامین پهنای باند میکنید)

قطعى ماهواره

خرابی سوئیچ و روتر سمت شما یا سرویس دهنده (در صورت نداشتن افزونه)

بنابراین در رده ی یک به دلیل یکتا بودن مسیر تامین پهنای باند مرکز داده ی شما ، سرویس دهی با بسیاری از عوامل بسیار ساده تهدید میشود و ممکن است به طور کلی مرکز داده از سرویس خارج شود.

کلیه کابل ها و پچ کورد ها باید دارای لیبل بر اساس استاندارد بوده و مستند سازی کابل کشی یکی از پیشنیاز های این رده میباشد.

Tier II

در این رده علیرغم پوشش رده ی قبلی نیازمندی های جدیدی نیز داریم.

تجهیزات ارتباطی حیاتی مانند روتر ، تجهیزات ارتباطی مانند مودم یا رادیو ، سوئیچ های شبکه LAN و سوئیچ های SAN میبایست حتما دارای افزونه باشند.

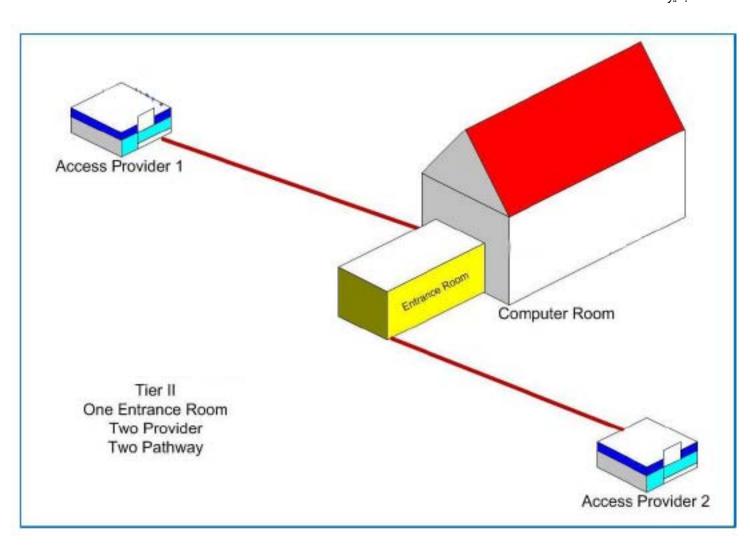

کابل کشی بین تجهیزات شبکه داخلی مرکز داده باید دارای افزونگی باشد مثلا سوئیچ های LAN و SAN و SAN

مسیر های کابل کشی افزونه نیز باید جداگانه باشد.

طراحی لاجیکال شبکه باید بر مبنای رینگ بوده و به صورت فیزیکی بر مبنای توپولوژی ستاره ای پیاده سازی شود.

در یک مرکز داده با رده ی ۲ خط ارتباطی با مسیر های مجزا دیده شود که هریک از آنها از یک تامین کننده ی مجزا سرویس بگیرند.

مثلا یک پهنای باند از یک شرکت و یک پهنای باند از یک شرکت دیگر از طریق دو کابل مجزا و از طریق دو مسیر جداگانه. در ایران ما به علت این که کل پهنای باید از طریق شرکت زیرساخت تامین میشود در مورد این بند باید قدری تامل نماییم!

ما در ایران برای این که بتوانیم دیتاسنتر با Tier 2 و بالاتر پیاده سازی کنیم یک سری محدودیت هایی داریم.

مثلا ممکن است بتوانیم یک پهنای باند از مخابرات از طریق فیبرنوری تامین کنیم و سیستم پشتیبان آن را از طریق ماهواره از جایی دیگر تامین کنیم. البته این حرف ها در تئوری ساده است اما در عمل باید قدری زحمت بکشیم!

این دو خط ارتباطی میتواند در یک ER پیاده سازی شود البته مسیر های آن ها باید کاملا مجزا و حداقل ۲۰ متر از هم فاصله داشته باشند. مثلا از دو طرف اطاق وارد شوند.

در این حالت نیز ممکن است به علل زیر امکان قطعی داشته باشیم:

۱- تجهیزات تامین کننده که در اطاق ER قرار میگیرند از برق و کولینگ مشترک استفاده میکنند

۲- به علت وجود یک ER ، هرگونه اتفاق پیش بینی نشده در این محدوده مانند آتش سوزی ، انفجار و ... باعث از بین رفتن سرویس دهی کل سرویس دهنده ها میگردد.

کلیه کابل ها و پچ کورد ها باید دارای لیبل بر اساس استاندارد بوده و مستند سازی کابل کشی یکی از پیشنیاز های این رده میباشد.

Tier III

در این رده نیز می بایست الزامات رده ی قبلی وجود داشته باشد .

مرکز داده باید حداقل دو تامین کننده ی مجزا داشته باشد.

دیتاسنتر باید دارای دو ER باشد

دو ER باید بر خلاف همدیگر و در دو ظلع مرکز داده قرار گیرند

حداقل فاصله بین دو ۲۰ ER متر باشد

حتما دو اطاق ER مستقل از یکدیگر و جدا باشد یعنی بین آنها با دیوار جدا باشد.

سیستم تغذیه برق آنها مستقل از یکدیگر باشد

زون اعلام و اتفاء حريق أن ها جدا باشد

از سیستم تهویه مطبوع جداگانه برخوردار باشند.

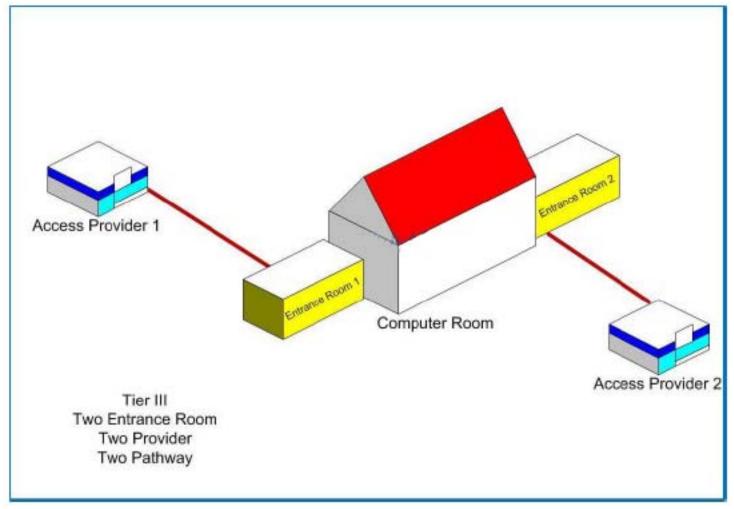
در شکل زیر یک مرکز داده شماتیک را مشاهده میکنید که دارای دو ER در دو طرف سایت میباشد.

دو تامین کننده وجود دارند که از دو مسیر مجزا پهنای باند مورد نیاز مرکز را تامین میکنند.

مسيرها كاملا از هم مجزا ميباشند.

در صورت قطع ارتباط هریک از تامین کننده ها ، دیگری قادر به سرویس دهی خواهد بود.

تجهیزات هر کدام از تامین کننده ها باید درصورت خرابی دیگری قابل سرویس دهی باشند. (تامین کننده ها وابسته به هم نباشند)

در این رده ER ها باید به بخش های مهم مرکز داده نظیر MDA و HDA مسیر افزونه نیز داشته باشند.

در مورد تعاریف MDA و HDA در یک درس به طور مفصل توضیح میدهم حالا فقط با نام آن ها آشنا شوید و بدانید که MDA یعنی نقطه اصلی توزیع شبکه و HDA یعنی نقطه اصلی توزیع شبکه و HDA یعنی شبکه در دیتاسنتر را انجام میدهد.

کابل ها و مسیر های شبکه داخلی دیتاسنتر مثلا بین LAN ، SAN و نقاط توزیع باید دارای افزونه بر اساس توپولوژی ستاره ای باشد. رشته های افزونه حتما باید در یک غلاف مجزا باشد یعنی نمیتوان از تار های تاریک فیبر نوری برای افزونه نیز استفاده کرد.

در این رده حتما باید برای تجهیزات حیاتی ارتباطی مرکز داده از تجهیزات افزونه ی "HOT Standby Backup" استفاده SAN و LAN و Core و LAN و LAN و Core میباشد.

به تبع کلیه کابل ها و پچ کورد ها باید دارای لیبل بر اساس استاندارد بوده و مستند سازی کابل کشی یکی از پیشنیاز های رده ۳ میباشد.

برخی از مواردی که به صورت بالقوه ممکن است به عنوان "Single Point Of Failure" شناخته شود:

- هرگونه اتفاق ناگوار (آتش سوزی ، قطع کابل ، انفجار و ...) در نقطه توزیع اصلی مرکز داده رخ دهد ممکن است کل سرویس دهی مختل شود.
- هرگونه اتفاق ناگوار (آتش سوزی ، قطع کابل ، انفجار و ...) در نقطه توزیع افقی مرکز داده رخ دهد ممکن است کل
 سرویس دهی مختل شود.

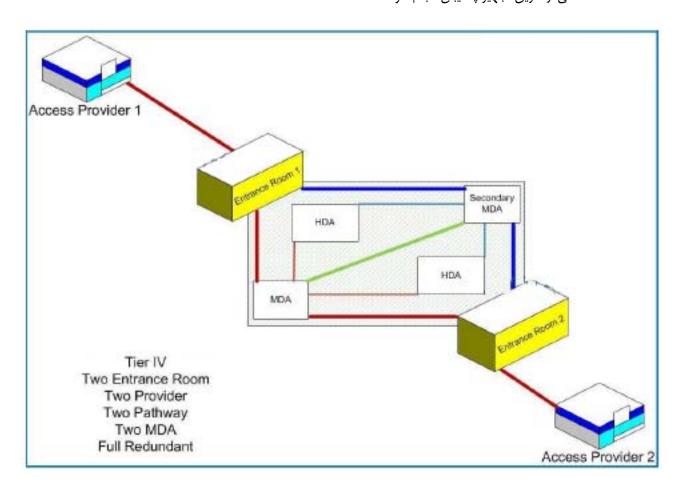
Tier IV

در این رده کلیه الزامات رده ی ۳ ضروری است.

کابل کشی زیرساخت مرکز داده کلا باید دارای افزونگی از طریق دو مسیر متفاوت باشند.

مسیر ها باید بوسیله ی سینی یا داکت یا کاندوئیت ایجاد شده و درب دار باشد.

کلیه تجهیزات اصلی و حیاتی دیتاسنتر باید دارای پشتیبان اتوماتیک باشند تا در صورت بروز خرابی بلافاصله سرویس دهی از طریق تجهیز پشتیبان انجام شود.

طرف سایت به صورت ضرب دری و با حداقل فاصله ی ۲۰ متر اجرا گردند.

در این دو نقطه نباید از برق مشترک استفاده گردد.

زون های اعلام و اطفاء حریق این دو نقطه توزیع اصلی باید مجزا باشد.

سیستم هواساز در این دو نقطه باید مستقل از یکدیگر عمل نماید.

نقطه ی دوم توزیع اصلی یک گزینه ی انتخابی برای شما محسوب میشود اگر اطاق کامپیوتر شما یک فضای محدود و کوچک است. در این صورت ممکن است این کار با هزینه ی بالا برای شما منفعت کمی داشته باشد.

انجام این دستورالعمل در سایت های با مقیاس بالا ضروری به نظر میرسد اما در سایز های کوچک مقرون به صرفه نیست چون هم قیمت تجهیزات نصب شده در این زون خیلی بالا است هم فضایی از مرکز را اشغال میکند.

مثلا در یک پروژه ما دو رک به عنوان MDA های سایت در نظر گرفتیم و با کمی فاصله از هم قرار دادیم و با کابل کشی های مجزای برق و دیتا ، افزونگی را رعایت کردیم زیرا فضای مرکز داده حدود ۸۰ متر بیشتر نبود و ما نمیتوانستیم دیوار کشی و فنس کشی داشته باشیم. البته در طرح اولیه ما این نکته وجود داشت که این جداسازی انجام شود اما به هرحال در زمان اجرا هم میبایست ملاحضات کارفرما را رعایت نماییم.

ما به عنوان مشاور وقتی وارد یک سازمان میشویم وظیفه ی ما رعایت امانت است. ما باید با توجه به ساختار آن سازمان مشاوره های علمی و قابل اجرا به آن ها بدهیم. به هر حال ممکن هم هست که برخی از دستورالعمل ها را با مسئولیت خودشان بخواهند انجام ندهند.

همیشه سعی کنید طرحی که میدهید علمی و حساب شده باشد تا بتوانید با دانش خود از آن دفاع کنید. این که تا چه حد از طرح شما اجرا میشود دیگر مشکل شما نیست. مشکل کسی است که در طرح شما دست میبرد.

به هر حال اگر در طراحی خود از دو MDA استفاده کردید باید از هر ER یک مسیر مستقل به MDA ها ایجاد نمایید. و البته باید مسیری هم بین دو MDA ایجاد نمایید.

سوئیچ ها ، روتر ها ، مودم ها و همه تجهیزات حیاتی دیتاسنتر که باید دارای افزونگی باشند باید به نحوی در این دو اطاق توزیع گردند که هرکدام از این دو نقطه ی توزیع نقش واحد داشته باشد. یعنی اگر یکی از آنها به کلی منهدم شد ، نقطه ی مقابل بتواند کل سرویس دهی را به دوش بگیرد و تا زمان رفع خرابی در نقطه ی اول ، سرویس دهی پابرجا باشد.

هر نقطه ی توزیع افقی HDA در مرکز داده باید به هر دو نقطه ی توزیع اصلی MDA کابل کشی داشته باشد.

همچنین سیستم های حیاتی دیتاسنتر باید به دو HDA کابل کشی مجزا داشته باشند.

افزونگی در سطح کابل کشی افقی دیتاسنتر در رده ی ۴ انتخابی (Optional) است.

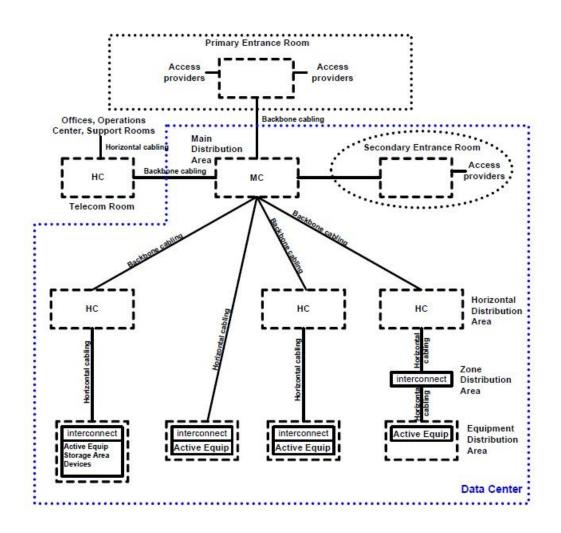
برخی از مواردی که به صورت بالقوه ممکن است به عنوان "Single Point Of Failure" شناخته شود:

- MDA (در صورت عدم ایجاد نقطه ی توزیع اصلی پشتیبان)
 - HDA و کابل کشی افقی (در صورت نداشتن افزونه)

اجزای سیستم کابل کشی زیر ساخت دیتاسنتر

در شکل زیر یک طرح کلی از سیستم کابل کشی دیتاسنتر مشاهده میکنید:

در این تصویر ارتباط بین این اجزا و نحوه پیکربندی سیستم برای ایجاد یک سیستم یک پارچه ی مطمئن را مشاهده میکنید. در ادامه به معرفی این بخش ها خواهیم پرداخت.

کابل کشی افقی Horizontal Cabling

کابل کشی افقی به بخشی از سیستم کابل کشی اتلاق میشود که از سربندی (Termination) های ناحیه ی توزیع تجهیزات (Equipment distribution area) شروع میشود و تا Horizontal Cross Connect (سربندی افقی) در ناحیه ی توزیع افقی و یا سربندی های اصلی در ناحیه ی توزیع اصلی (MDA) ادامه می یابد.

کابل کشی ستون فقرات Backbone Cabling

کابل کشی بک بن تامین کننده ی ارتباط بین MDA و HDA و ER میباشد. مسیرهای کابل کشی بک بن برای بحث افزونگی و نیز رده بندی دیتاسنتر یکی از عامل های تاثیر گذار است.

نقطه ی اتصال متقابل در اطاق ورودی و نقطه توزیع اصلی

جایی است که کابل ها سربندی و به اصطلاح Terminate میشود.

نقطه ی اصلی اتصال متقابل (MC) در نقطه ی توزیع اصلی

در نقطه توزیع اصلی کابل ها در اینجا سربندی میشود.

نقطه ي اتصال متقابل افقي (HC)

نقطه ای واسط بین MDA و HDA میباشد که کابل ها سربندی میشود.

نقطه ی اتصال در ناحیه ی توزیع بخشی

یک نقطه توزیع محلی به نام ZDA است که کابل ها موقتا پیاده سازی میشود و یک توزیع محلی بوسیله ی چامپر پچ کورد خواهد داشت.

نقطه ی انتهایی شبکه (پریز شبکه) در کنار سرورها و تجهیزات

همان طور که از اسمش پیداست نقطه ی انتهایی کابل است که سربندی میشود و پریز شبکه به آن متصل میگردد.

حالا که با کلیت کابل کشی دیتاسنتر آشنا شدید و به یک سری اصطلاحاتی برخوردید که شاید برایتان آشنا نباشد ، در این درس با معرفی ساختار مرکز داده با این اصطلاحات نیز آشنا خواهید شد.

اگر تا الان چیز زیادی یاد نگرفته اید نا امید نشوید زیرا ما هنوز چیزی به شما یاد نداده ایم . وارد هر مقوله ای که برای یادگیری میشوید در ابتدا باید با یک سری تعاریف و مطالب تئوری محض آشنا شوید که شاید کمی کسل کننده باشد . اما به زودی و در ادامه مطالب باز تر و جذاب تر میشود.

ساختار ارتباطی مرکز داده ، فضا ها و ارتباط بین آن ها

مرکز داده نیاز به یک سری فضا ها برای پشتیبانی ارتباطات راه دور و زیرساخت ارتباطی دارد. این فضا ها باید اختصاصی و دارای شرایط خاص محیطی باشد تا سرویس دهی با نهایت اطمینان صورت پذیرد.

این فضاها شامل اطاق ورودی (ER) ، ناحیه توزیع اصلی (MDA) ، ناحیه توزیع افقی (HDA) ، ناحیه توزیع بخشی (ZDA) و ناحیه توزیع تجهیزات میباشد.

بسته به سایز دیتاسنتری که طراحی میکنیم ممکن است همه ی این فضاها را به کار نگیریم.

ممکن است در طراحی امروزمان مثلا دو MDA طراحی نماییم ولی به جهت عدم وجود بودجه از ناحیه ی کارفرما اجرای این ماژول از طراحی را به تعویق بیاندازیم و مرکز داده را فقط با یک MDA راه اندازی نماییم.

Entrance Room (ER)

اطاق ورودی ، فضایی است رابط ، بین کابل کشی دیتاسنتر ، سایر کابل های ساختمان و کابل های تامین کننده های اینترنت و مخابرات.

در اصل ER فضای مرز بین خارج مرکز داده و داخل آن از لحاظ کابل های ارتباطی است.

تجهیزات سخت افزاری تامین کننده ها در این فضا نصب میگردد

ER میتواند به دلیل بالابردن مسائل امنیتی خارج از اطاق کامپیوتر قرار گیرد زیرا در این اطاق تکنسین های شرکت های تامین کننده لازم است تردد داشته باشند اما تردد این افراد به اطاق کامپیوتر غیر ضروری است. بنابراین با جدا کردن این فضا از فضای اطاق کامپیوتر ، دسترسی افراد متفرقه به اطاق کامپیوتر را محدودتر نموده ایم.

دیتاسنتر ممکن است در راستای افزونه گی چند ER داشته باشد و یا این که دیتاسنتر آنقدر بزرگ باشد که کابل کشی از ER تا سایر قسمت های مورد نیاز از حد مجاز بگذرد ، در این حالت نیز مجبوریم دو یا چند ER ایجاد کنیم تا نقاط با فاصله ی بیش از فاصله ی مجاز را پوشش دهیم.

ER با اطاق كامپيوتر از طريق MDA ارتباط پيدا ميكند

ER میتواند در کنار MDA باشد و شاید در طراحی یک دیتاسنتر کوچک ، شما این دو بخش را با هم بخواهید ترکیب کنید.

از لحاظ استاندارد این امکان وجود دارد. شما میتوانید دو رک در کنار هم را به عنوان MDA و ER در نظر بگیرید.

با وجودی که میتوان همه تجهیزات را در یک رک نیز نصب کرد اما من توصیه نمیکنم این کار را انجام دهید زیرا به هر حال شما باید توسعه آینده را در نظر داشته باشید.

Main Distribution Area (MDA)

ناحیه توزیع اصلی شامل نقطه اتصال متقابل اصلی (MC) میباشد که به معنای نقطه ی مرکزی توزیع در دیتاسنتر میباشد.

در مرکز داده های کوچک ممکن است HDA نیز درون MDA قرار بگیرد . به عبارت دیگر در مرکز داده های کوچک مستقیما تجهیزات به ناحیه توزیع اصلی متصل میگردند.

این فضا در داخل اطاق کامپیوتر قرار دارد. اما این احتمال هم وجود دارد که به لحاظ مسائل امنیتی برای آن یک فضای جداگانه در نظر بگیریم.

هر دیتاسنتر حداقل یک MDA دارد

Core روتر ، سوئیچ Core شبکه LAN ، سوئیچ Core مربوط به SAN و PBX اغلب در این ناحیه قرار میگیرند زیرا این ناحیه در مرکز کابل کشی زیر ساخت شبکه دیتاسنتر قرار دارد.

برخی اوقات تجهیزات مخابراتی شرکت های تامین کننده را در MDA نصب میکنیم تا از ایجاد یک ER جدید به لحاظ تجاوز از حد قانونی کابل جلوگیری شود این بستگی به سیاست های امنیتی مرکز داده شما هم دارد.

MDA معمولاً به یک یا چند HDA یا EDA در داخل دیتاسنتر و یک یا چند اطاق ارتباطات راه دور

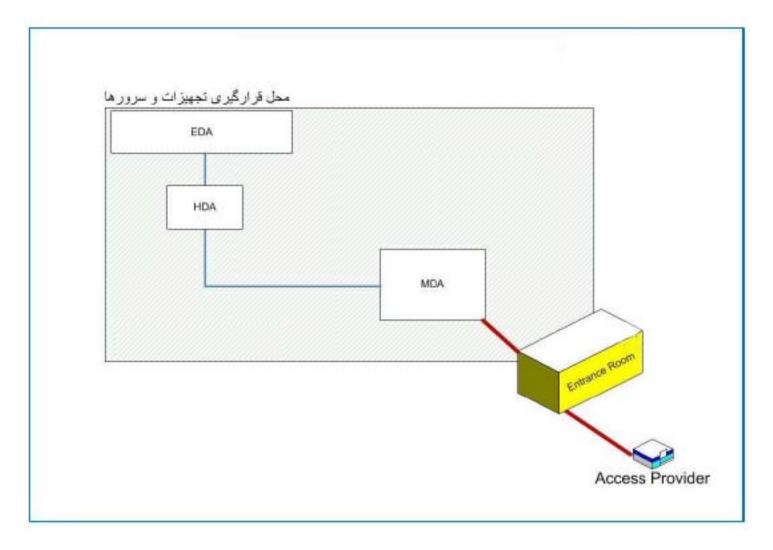
(Telecommunication Room) در خارج از دیتاسنتر و اطاق های پرسنل پشتیبانی و ... سرویس دهی میکند.

Horizontal Distribution Area (HDA)

ناحیه توزیع افقی ، برای سرویس دهی به ناحیه تجهیزات ایجاد میشود. زمانی که دیتاسنتر بزرگی را طراحی میکنید و فاصله ی سرورها از سوئیچ های مرکزی دور است ، طول کابل های مسی از حد مجاز میگذرد. بنابراین یک نقطه توزیع افقی در نزدیکی بخش تجهیزات ایجاد میکنیم تا سرورها را از آن نقطه به شبکه متصل نماییم.

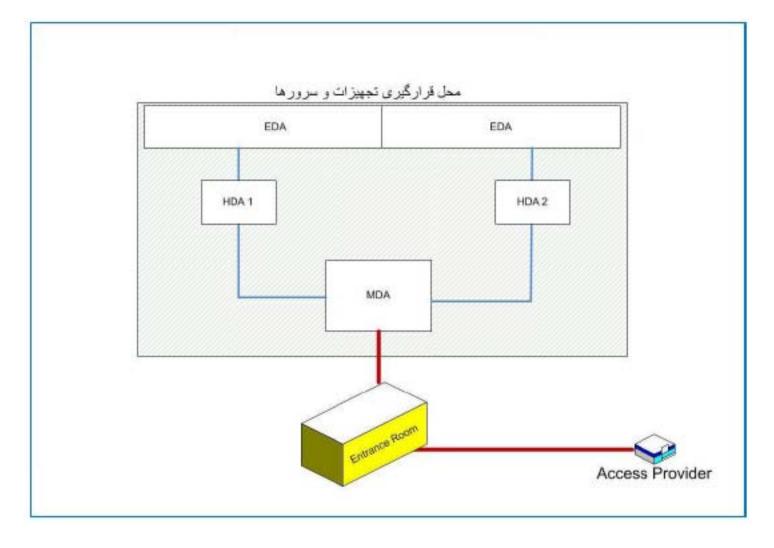
همانطور که در شکل زیر مشاهده مینمایید برای ایجاد یک نقطه توزیع محلی ، یک HDA در نزدیکی بخش تجهیزات و سرورها ایجاد مینماییم.

در صورتی که اینقدر EDA بزرگ و وسیع باشد که با یک HDA نتوانیم تمام تجهیزات را متصل نماییم ، از دو یا چند HDA استفاده مینماییم. همان طور که در تصویر زیر مشاهده مینمایید :

البته این سیستم برای دیتاسنتر های بزرگ است. در یک مرکز داده ی کوچک معمولا نقطه توزیع اصلی و نقطه توزیع فرعی در یک ناحیه و بعضا در یک رک قرار میگیرند و در صورتی که میزان کابل کشی برای سرور ها زیاد باشد در کنار رک سرور ها یک رک سوئیچ نیز قرار میدهیم که سوئیچ سرورفارم را درون آن قرار میدهیم.

HDA در اطاق کامپیوتر قرار میگیرد البته این احتمال نیز وجود دارد که به منظور بالا بردن امنیت ، HDA را داخل یک فضای محصور شده یا در یک اطاق مجزا ایجاد کنیم.

در هر HDA معمولا سوئیچ های SAN ، LAN و KVM مربوط به تجهیزات و سرورهای انتهایی همان ناحیه EDA قرار میگیرد.

یک مرکز داده ممکن است دارای اطاق کامپیوتر هایی در طبقات مختلف یک ساختمان باشد. در این حالت در هر طبقه یک اتصال افقی (HC) ایجاد میکنیم که HDA مربوط به آن طبقه را به MDA اصلی سایت متصل مینماید.

در مرکز داده های کوچک تر حتی ممکن است یک HDA هم نداشته باشیم و همه تجهیزات به MDA متصل شوند.

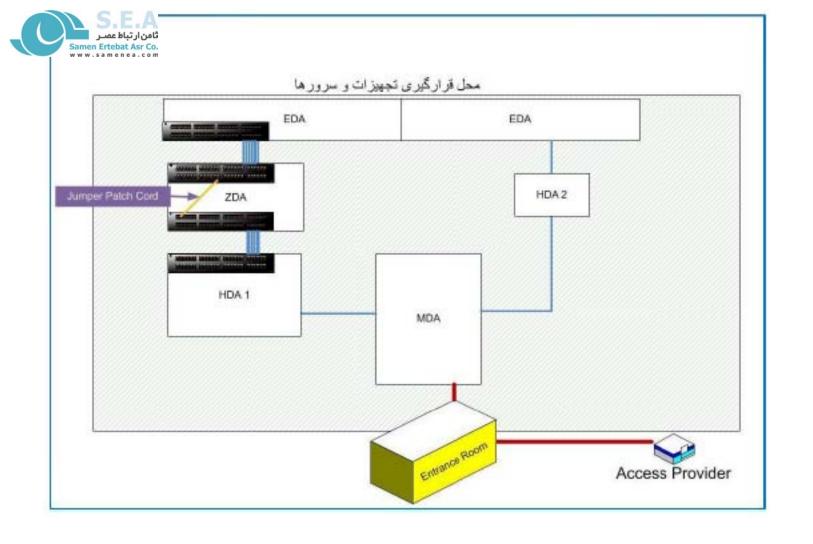
Equipment Distribution Area (EDA)

ناحیه توزیع تجهیزات ، فضایی اختصاص یافته برای قرارگیری تجهیزات انتهایی شبکه میباشد. سرور ها و تجهیزات ذخیره سازی در این منطقه قرار میگیرد.

Zone Distribution Area (ZDA)

این ناحیه یک ناحیه ی انتخابی (Optional) میباشد که در داخل HDA ایجاد میشود . این ناحیه بین HDA و EDA قرار میگیرد. وجود چنین ناحیه ای در HDA باعث سهولت در تغییرات پیکربندی مکرر و انعطاف بیشتر در برابر تغییرات کابل کشی میباشد. به طور مثال شما با داشتن یک ZDA کابل های سرور ها را مستقیم وارد رک های HDA نمیکنید. ابتدا آنها را وارد ZDA میکنیم و آنجا پشت پچ پنل پانچ میکنیم و برای ارتباط با رک های HDA از پچ پنل های موجود در این رک استفاده مینماییم. بنابراین هر زمان نیاز به تغییر و جا به جایی کابلی از یک رک به یک رک دیگر داشته باشیم میتوانیم به وسیله ی جامپر پچ کورد و ZDA این کار را به سادگی انجام داد.

با دقت در تصویر زیر میتوانید فرق بین HDA دارای ZDA و بدون آن را متوجه شوید.

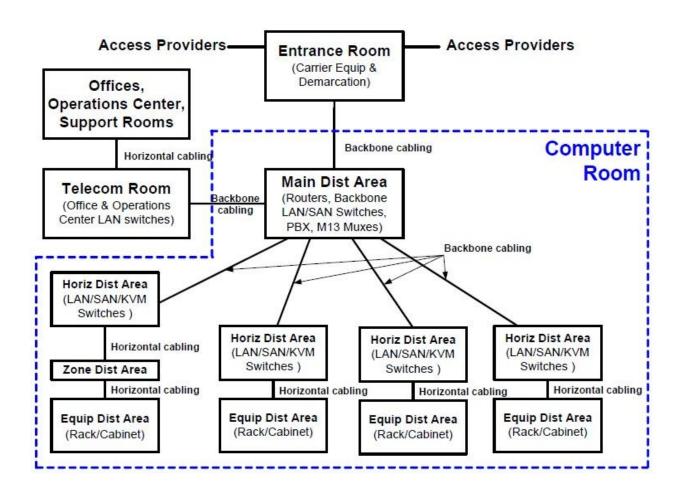
توپولوژی های دیتاسنتر

حالا که در درس قبل با اجزای دیتاسنتر آشنا شدید در این درس میخواهیم چگونگی همبندی این اجزا یا به اصطلاح توپولوژی

دیتاسنتر را بررسی نماییم.

توپولوژی معمولی دیتاسنتر

در تصویر زیر یک توپولوژی از یک مرکز داده ی معمولی را مشاهده مینمایید:

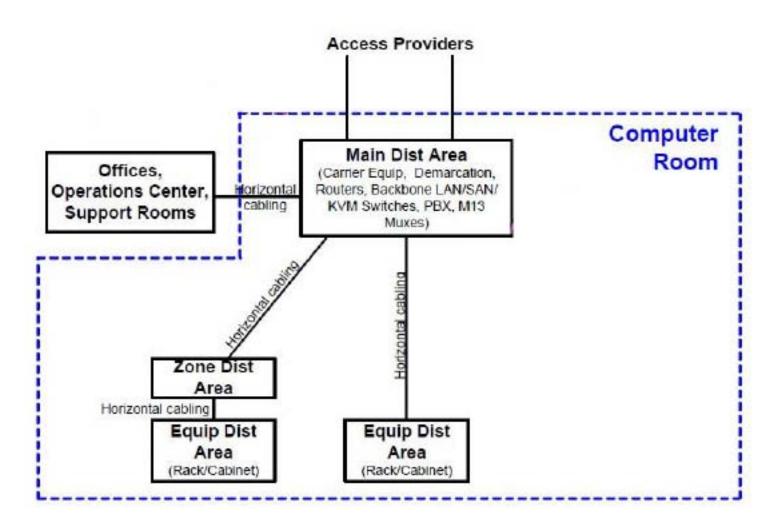

در این شکل مشاهده میکنید که این دیتاسنتر دارای یک ER و یک MDA بوده و چندین نقطه ی توزیع افقی دارد.

توپولوژی کاهش یافته ی دیتاسنتر

یک مدل ساده شده از این طرح نیز وجود دارد که در آن ، طراحان مرکز داده با ادغام HDA در MDA در یک دیگر ، آن را در یک مدل ساده شده از این طرح نیز وجود دارد که در آن ، طراحان مرکز داده با ادغام HDA در یک دیگر ، آن را در یک کابینت پیاده سازی میکنند. همچنین تجهیزات ER نیز داخل این رک نصب میگردد. کابل کشی مربوط به دفاتر پرسنل پشتیبان کابینت پیاده سازی میکنند. همچنین تجهیزات دیتاسنتر نیز از این رک انجام میشود.

در شکل زیر این توپولوژی کاهش یافته را مشاهده مینمایید:

توپولوژی دیتاسنتر توزیع شده

برای دیتاسنتر های بزرگ ممکن است چند اطاق ارتباطی یا چند دفتر پشتیبانی نیاز داشته باشیم.

محدودیت طول کابل باعث میشود که به بیش از یک ER نیاز داشته باشیم.

ER های اضافه میتوانند به MDA و HDA متصل شود.

ER اول نباید به HDA ها مسیر داشته باشد

ER های دوم در صورتی مجازند مستقیما به HDA ها مسیر کابل داشته باشند که در بین مسیر کابل هایی که از حد مجاز بلندتر

بوده اند ایجاد شده باشند.

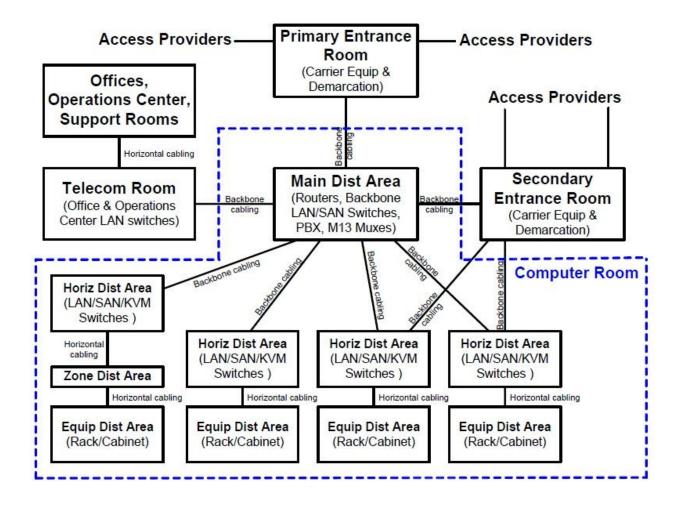
اگرچه کابل کشی از ER به HDA ها معمولا مرسوم نیست اما گاهی اوقات برای بالا بردن افزونگی و یا در مسیر کابل هایی که از

طول مجاز تجاوز میکنند این کار بلا مانع است.

در صورت نیاز باید از لینک ZDA استفاده نماییم.

در شکل زیر یک توپولوژی با دو ER را مشاهده مینمایید:

الزامات طراحي اطاق كامپيوتر (Computer Room)

اطاق کامپیوتر ، فضایی است که شرایط محیطی آن بر اساس نیاز دستگاه ها و تجهیزات شبکه ای کنترل شده است. این اطاق باید

الزامات استاندارد ملى استاندارد ملى مقابله با حريق تجهيزات فناورى اطلاعات ، سرنام كلمات : National Fire

Protection Association) را پوشش دهد. در مورد این استاندارد هم ان شاء الله به یاری خدا خواهم نوشت.

اما در این درس قصد داریم در مورد جنبه های مختلف طراحی یک اطاق کامپیوتر بحث کنیم.

همان طور که متوجه شدید اطاق کامپیوتر بخش مهم و اصلی یک دیتاسنتر است. در اطاق کامپیوتر همه ی شرایط باید طوری برنامه ریزی شود که هیچ مانعی برای صحت عملکرد دستگاه ها وجود نداشته باشد.

مثلا دما و رطوبت اطاق ، استحکام کف اطاق از لحاظ این که قادر به تحمل چه وزنی میباشد؟ ، نور و روشنایی اطاق ، برق ، سیستم هوا ساز و اعلام و اطفاء حریق.

در این درس به بررسی این عوامل خواهیم پرداخت:

مكان:

وقتی مکان ساخت اطاق کامپیوتر را انتخاب میکنیم باید به یک سری پارامتر هایی توجه ویژه نماییم. مثل این که مکان نباید در جایی از ساختمان قرار گرفته باشد که توسط اجزای اصلی و غیر قابل جابه جایی ساختمان مثل اَسانسور و دیوارهای اصلی محدود شده باشد.

دسترسی پذیری اطاق برای ورود تجهیزات بزرگ به مرکز داده باید لحاظ گردد.

مکان اطاق کامپیوتر باید به دور از موارد زیر باشد:

- منابع الكترومغناطيس
 - منابع نويز
 - ترانسفورماتور
 - موتور و ژنراتور
 - تجهيزات X-ray
- تجهیزات رادیویی و فرستنده رادار
- و دستگاه جوش القایی (قوس الکتریکی)

اطاق کامپیوتر نباید دارای پنجره به خارج باشد زیرا باعث کاهش امنیت و نیز افزایش دما میگردد.

سطح دسترسي

درب های اطاق کامپیوتر باید فقط بر روی افراد مجاز باز شود برای این منظور از سیستم های کنترل تردد استفاده میگردد. این سیستم ها پارامتر های مختلفی را برای شناسایی افراد مجاز در نظر میگیرند مثلا برخی از آنها کارتی بوده و با بارکد کار میکنند، برخی RFID بوده و برخی از آنها نیز با پارامترهای بیولوژیک مثل اثر انگشت و اسکن عنبیه چشم کار میکنند.

به هر حال شما باید با توجه به بودجه و نیز میزان امنیت مورد نیاز خود از این سیستم ها استفاده نمایید. بهترین سیستم سیستمی است که بیش از یک پارامتر را ارزیابی نماید. مثلا اثر انگشت به همراه رمز ورود یا اسکن چهره و تن صدا.

طراحی معماری

سايز

اندازه ی اطاق کامپیوتر باید به مقدار کافی بزرگ باشد که بتواند همه ی تجهیزات پیش بینی شده ی فعلی را درون خود جای دهد. اندازه ی تجهیزات را میتوانید از فروشنده ، پیش از ارسال محموله به طور دقیق دریافت کنید. همچنین فضا باید به قدری باشد که طرح های توسعه ای آینده ی شما را پوشش دهد.

دیتاسنتر نیاز به فضایی تحت عنوان انبار دارد تا در آن قطعات یدکی و لوازم مصرفی ذخیره شود.

تجهیزات نو داخل کارتن ، فیلترهای هوا ساز ، تایل های کف کاذب اضافی ، کابل های اضافی ، تجهیزات یدکی ، رسانه های ذخیره سازی یدکی و کاغذ های ذخیره از اقلامی هستند که میتوانند خارج از اطاق کامپیوتر و در این نگهداری شوند.

همچنین دیتاسنتر باید دارای بخشی برای بازکردن بسته بندی تجهیزات (Unpacking Room) و آماده سازی و تست تجهیزات بهمچنین دیتاسنتر باید دارای بخشی برای بازکردن بسته بندی تجهیزات (عمر الله علی باشد. یکی از خاصیت هایی که این کار دارد ، کاهش چشمگیر ورود گرد و غبار به علت باز کردن تجهیزات در خارج از اطاق کامپیوتر است.

فضای دیتاسنتر فقط فضای رک ها و تجهیزات شبکه نیست. شما باید توجه داشته باشید برای سیستم های اعلام و اطفاء حریق، تابلوهای برق و هواساز نیز باید فضای کافی در نظر بگیرید.

اگر شما در حال طراحی یک مرکز داده جدید برای انتقال تجهیزات از دیتاسنتر قدیمی هستید باید یک نقشه پلن از سایت جدید طراحی کنید و تجهیزات موجود را در آن جانمایی نمایید. سپس با نگاهی به طرح های توسعه آینده فضا مورد نیاز در دیتاسنتر را تخمین بزنید. نقشه باید به گونه ای باشد که تمام تجهیزات و تمام رک ها به صورت کامل پر شده باشد.

هر تغییر تکنولوژی که باعث تغییر سایز فضای مورد نیاز میشود را باید در نظر داشته باشید.

همچنین فضایی برای تجهیزات توزیع برق و هوا ساز نیز در نظر بگیرید.

معمولا در کنار مرکز داده یک مرکز عملیات و یک اطاق پرینتر نیز درنظر گرفته میشود.

اطاق پرینتر باید خارج از اطاق کامپیوتر باشد و یک سیستم تهویه مجزا از اطاق کامپیوتر داشته باشد زیرا پرینتر ها غبار کاغذ و تونر تولید میکنند و این ضررات برای تجهیزات اطاق کامپیوتر بسیار مضر هستند.

استاندارد NFPA 75 توصیه میکند که یک اطاق مجزا نیز برای رسانه های ذخیره سازی نظیر Tape ها داشته باشید زیرا نوار ها دارای بخارات سمی و خطرناک میباشند.

ایجاد اطاق های مجزا برای سیستم های اعلام و اطفا حریق ، هوا ساز و برق باعث میشود که ورود افراد تعمیرکار به اطاق کامپیوتر برای سرویس دوره ای تجهیزات به مراتب کمتر شود و امنیت بالاتری داشته باشیم.

ساير تجهيزات

تجهیزات کنترل برق نظیر تابلو برق ها ، UPS تا ۱۰۰ kVA میتوانند در اطاق کامپیوتر نصب شوند.

اما باطری های اسیدی ، UPS بالاتر از HVA و هر UPS ی که دارای باطری تر باشد باید در فضایی مستقل مستقر گردد.

هرگونه تجهیزات و وسایل نامربوط به اطاق کامپیوتر باید از اطاق حذف شود. مثلا لوله آب ، فاضلاب ، لوله های فن کوئل ، لوله هوای فشرده و لوله گاز

در صورتی که هریک از این تاسیسات در اطاق وجود دارد یا از آن عبور کرده است باید به نحو مقتضی تغییر مسیر داده شود تا مزاحمتی برای اطاق ایجاد ننماید.

سقف كاذب

حد اقل ارتفاع سقف اطاق کامپیوتر باید ۲۶ متر باشد. این ارتفاع از بالای کف کاذب تا زیر پایین ترین عنصر نصب شده زیر سقف کاذب (مثل دوربین ، نازل های آتش نشانی و یا تجهیزات نور) محاسبه میشود.

اگر قرار است تجهیزات خنک کننده یا رک با ارتفاع بالاتر از ۲.۱۳ متر به دیتاسنتر وارد نمایید باید دستور اجرای سقف به همان میزان بلندتر از حد استاندارد را بدهید.

حد اقل باید ۴۶ سانتی متر فضای خالی بالای رک تا نازل های آتش نشانی داشته باشیم.

پاکسازی محیط

کف ، دیوارها و سقف اطاق کامپیوتر باید به گونه ای پوشش داده شود که ورود گرد و غبار به مرکز داده را به حداقل برسانیم. از رنگ هایی استفاده کنید که به روشنایی مرکز داده کمک نماید.

روشنایی

حداقل میزان روشنایی مجاز در اطاق کامپیوتر ، ۵۰۰ لوکس در سطح افقی و ۲۰۰ لوکس در سطح عمودی و در ارتفاع یک متری از سطح کف کاذب در بین راهرو ها باشد.

همه ی لامپ های روشنایی اطاق کامپیوتر نباید از تابلو برق یکسان تغذیه شوند و یا از برق تجهیزات استفاده نمایند.

استفاده از کلید های دیمر دار در مرکز داده مجاز نیست.

پیش بینی چراغ های اضطراری و علامت گذاری به صورت شبرنگ به سمت خروجی های اضطراری ضروری است.

درب ها

درب های اطاق کامپیوتر باید حداقل دارای ۱ متر عرض و ۲.۱۳ متر ارتفاع و بدونه پاشنه باشد. لولای درب باید به سمت خارج باز شود یا درب به صورت کشویی باشد. درب میتواند دو لنگه و بدون ستون مرکزی باشد تا برای ورود تجهیزات بزرگ داخل مرکز داده مانعی وجود نداشته باشد.

كف اطاق

ظرفیت کف اطاق کامپیوتر باید برای تحمل وزن بار متمرکز و توزیع شده ی تجهیزات نصب شده کافی باشد. حداقل قدرت تحمل بار توزیع شده باید ۷.۲ kPA باشد و توصیه شده است که این میزان را ۱۲ در نظر بگیریم.

همچنین کف باید دارای حداقل قدرت تحمل ۱.۲ kPA بار آویزان از زیر آن (مثل نصب لدر و سینی و ...) را نیز داشته باشد.

که برای این این نیز عدد ۲.۴ kPA توصیه گردیده است.

برای آشنا شدن با روش اندازه گیری تحمل بار کف میتوانید به Telcordia specification GR-63-CORE رجوع کنید.

مقابله با زلزله

ساختمانی که در آن دیتاسنتر بنا میگردد باید مقاوم در برابر زلزله بوده و دستور العمل های آئین نامه مقابله با زلزله در آن لحاظ شده باشد. زمانی که قصد سرمایه گذاری عظیمی برای احداث یک دیتاسنتر دارید ، نگاه کنید سرمایه خود را بر روی کجا خرج مینمایید. حتما بر روی این مسائل حساسیت خاصی داشته باشید. مثلا شهری که سابقه ی چندین زلزله در مدت کوتاهی داشته است نباید گزینه ی اول شما برای احداث دیتاسنتر و سرمایه گذاری باشد.

استحکامات ساختمان باید به شما این اطمینان را بدهد که در صورت وقوع زلزله آسیب جدی به تاسیسات شما وارد نمیشود. بنابراین گاهی اوقات ساخت یک ساختمان بر اساس آیین نامه ارزان تر در می آید تا این که دیتاسنتر را در یک ساختمان موجود اما نا ایمن ناکند. Telcordia specification GR-63-CORE

طراحي محيطي

آلاينده ها

اطاق كامپيوتر بايد از وجود انواع آلاينده ها مطابق استاندارد ANSI/TIA-569-B باشد.

هواساز (HVAC)

اگر اطاق کامپیوتر دارای هواساز اختصاصی نیست باید در مکانی قرار گیرد که دسترسی مستقیم به سیستم هواساز مرکزی داشته باشد. البته به نظر من اشتباه محض است که در اطاق کامپیوتر بخواهیم سیستم کولینگ را از خارج تامین کنیم. با توجه به این که حرارت یکی از ابتدایی ترین عوامل از پا در آوردن تجهیزات و نیز آتش سوزی در دیتاسنتر است بنابراین مطمئن ترین کار این است که برای اطاق کامپیوتر سیستم هواساز اختصاصی در نظر بگیریم.

كاركرد مداوم

دستگاه هوا ساز باید قادر باشد ۲۴ ساعت شبانه روز در ۳۶۵ روز سال به اطاق کامپیوتر سرویس دهی نماید. اگر سیستم تهویه ساختمان این اطمینان را به شما نمیدهد که به طور مداوم هوادهی مرکز داده را به عهده بگیرد ، میبایست از یک دستگاه هواساز اختصاصی استفاده نمایید. البته توصیه من به شما این است که هیچ وقت این ریسک را نکنید ! و از همان ابتدا یک دستگاه هواساز اختصاصی برای اطاق کامپیوتر در نظر بگیرید.

سيستم برق پشتيبان

سیستم هوا ساز اطاق کامپیوتر باید توسط ژنراتور اطاق کامپیوتر پشتیبانی گردد. اگر اطاق کامپیوتر ژنراتور اختصاصی ندارد باید از ژنراتور ساختمان به عنوان پشتیبان سیستم خنک کننده ی اطاق کامپیوتر استفاده نمایید.

پارامترهای عملیاتی دما و رطوبت

دما و رطوبت اطاق کامپیوتر میبایست دائما در حال کنترل شدن باشد. دما و رطوبت مطلوب برای اطاق کامپیوتر به شرح زیر است:

دمای خشک : ۲۰ تا ۲۵ درجه سانتی گراد

حداکثر دمای نقطه شبنم: ۲۱ درجه سانتی گراد

رطوبت نسبی: ۴۰٪ تا ۵۵٪

حداکثر تغییرات دما در یک ساعت: ۵ درجه سانتی گراد

تعریف دمای خشک (DBT): درجه حرارتی است که ما با یک دماسنج استاندارد اندازه گیری می کنیم بطوری که هیچ گونه آبی و رطوبتی بر روی سطح آن نباشد. بطور معمول وقتی مردم درجه حرارت هوا را می گویند در حقیقت به Dry-Bulb اشاره میکنند. چندین مقیاس اندازه گیری بطور معمول برای این دما استفاده می شود، در سیستم Inch-Pound در اتمسفر استاندارد نقطه انجماد آب بر مبنای درجه حرارت نقطه جوش آب برابر با ۲۱۲ درجه می باشد و همچنین درجه حرارت سیلیسیوس ۰ درجه می باشد و همچنین درجه حرارت سیلیسیوس ۰ درجه می باشد و همچنین درجه حرارت نقطه جوش آب برابر با ۱۰۰ درجه می باشد.

تعریف دمای نقطه شبنم Dew Point : نشان دهنده ی دمایی است که آب موجود در هوای مرزوب شروع به تقطیر می کند. وقتی هوا سرد می شود، رطوبت نسبی افزایش پیدا می کند تا زمانی که به اشباع برسد و تقطیر صورت گیرد. در واقع تقطیر بر روی سطحی صورت می گیرد که دمایش پایین تر از دمای نقطه شبنم باشد.

این دو تعریف از سایت http://hvac-eng.ir/thread-2008.html گرفته شده است.

دستگاه رطوبت ساز یا خشک کن هوا بستگی به موقعیت جغرافیایی دیتاسنتر باید در کنار هوا ساز پیشبینی شود. مثلا در بندرعباس نیاز به خشک کن و در اصفهان یا یزد نیاز به رطوبت ساز برای سیستم تهویه داریم. در اکثر هواساز ها این سیستم پیشبینی گردیده است و این قابلیت وجود دارد که به صورت خودکار رطوبت به میزان قابل قبول در استاندارد تنظیم گردد.

اندازه گیری دمای محیط زمانی باید انجام شود که تمامی تجهیزات نصب شده در مرکز داده عملیاتی باشند.

اندازه گیری دما از فاصله ی ۱.۵ متری از سطح کف و در هر ۳ تا ۶ متر ، در وسط راهروی سرد اطاق کامپیوتر انجام میگیرد.

اندازه گیری دما حتما باید در نقاط مختلف اطاق در جایی که منفذ هوا وجود دارد انجام گیرد.

لرزش

دستگاه هواساز یک دستگاه مکانیکی بوده و ممکن است لرزش هایی را نیز داشته باشد. لرزش در اطاق کامپیوتر میتواند تاثیرات

مخربی داشته باشد و در نهایت به قطعی سرویس ها منتهی گردد. ساده ترین مثال میتواند این باشد که لرزش ممتد میتواند باعث

شل شدن اتصالات گردد و در نتیجه میتواند قطعی و خرابی به همراه داشته باشد.

برای جلوگیری از این اتفاق میتوانیم از پایه ها و تجهیزات لرزه گیر برای این دستگاه ها استفاده نمود که حداقل انتقال لرزه را داشته باشد.

طراحي الكتريكي

برق

برای تامین برق تجهیزات در اطاق کامپیوتر باید از منابع جداگانه و کابل کشی جداگانه استفاده گردد. پریزهای 20A برای تامین برق تجهیزات و ابزارهای برقی در اطاق کامپیوتر باید پیشبینی شود.

از پریزهای رک ها برای استفاده ی ابزار برقی نظیر دریل و جاروبرقی نباید استفاده کرد.

پریزهای اطاق نباید از یک پانل یا از یک فاز مشترک با تجهیزات شبکه و سرورها استفاده کند.

فاصله ی پریزهای اطاق باید ۳۶۵ متر یا کمتر (در صورت لزوم) از یکدیگر بر روی دیوار باشد.

برق اضطراري

تابلو برق های اطاق کامپیوتر باید توسط ژنراتور اطاق پشتیبانی شوند.

ژنراتور باید بر اساس میزان حداکثر بار انتخاب گردد.

ژنراتورهای اطاق کامپیوتر اغلب با نشان "Computer Grade" عرضه میگردند.

اگر اطاق کامپیوتر دارای ژنراتور اختصاصی نمی باشد ، تابلو برق های آن باید به ژنراتور ساختمان متصل گردد.

این ژنراتور باید قابلیت پوشش کامل بار تجهیزات را داشته باشد.

سيستم ارت

اطاق کامپیوتر باید دارای سیستم ارت بر مبنای استاندارد .ANSI/TIA/EIA-J-STD-607-A باشد.

سيستم اعلام و اطفاء حريق

به آن شد و بعدا مفصل تر به آن خواهیم پرداخت.

سیستم اعلام و اطفاء حریق و نیز استفاده از خاموش کننده های دستی باید مطابق با استاندارد NFPA-75 باشد که قبلا اشاره ای

نفوذ أب

یکی از خطراتی که همواره دیتاستر و به خصوص اطاق کامپیوتر را تهدید میکند نفوذ آب به آن است. اگر ریسک ورود آب به اطاق کامپیوتر شما وجود دارد بنابراین باید راهی برای تخلیه آب از اطاق تعبیه نمایید. مثلا یک کفشور یا دریچه ی تخلیه آب به خارج یا به شبکه ی فاضلاب. حداقل یک دریچه و یا برای اطاق های بزرگ به ازای هر ۱۰۰ متر مربع یک دریچه ی تخلیه پیشبینی نمایید. البته شما باید تمام مواردی که ممکن است منجر به ورود آب به اطاق شود را بررسی و آن ها را بر طرف نمایید. مثلا به هیچ عنوان لوله ی آب نباید از اطاق کامپیوتر عبور کرده باشد. اگر چنین مواردی را مشاهده میکنید میبایست آن را تغییر مسیر دهید.

به عنوان مثال در بازدیدی که از اطاق کامپیوتر یک شرکت تولیدی داشتم مشاهده کردم از سقف اطاق کامپیوتر نشت آب وجود دارد که وقتی علت آن را جویا شدم گفتند در طبقه ی بالا دقیقا در همین نقطه سرویس های بهداشتی واقع شده است.

شما زمانی که مکان یابی برای اطاق کامپیوتر مینمایید باید توجه داشته باشید که مکانی که انتخاب میکنید در چه موقعیتی در ساختمان واقع شده است . دیوار سمت چپ و راست به کجا منتهی میشود؟ طبقه ی بالای اطاق چه کاربری ای دارد؟ همه ی این سوالات برای شما در تعیین محل اطاق نقش کلیدی دارند.

خوب در مورد مشخصات اطاق کامپیوتر به مقداری اطلاعات دست پیدا کردیم

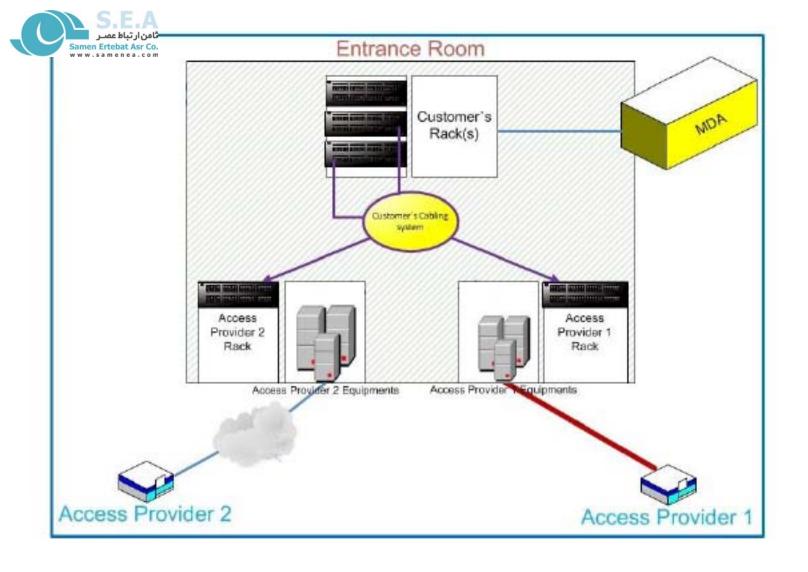
الزامات طراحي اطاق ورودي (Entrance Room)

اطاق ورودی ، فضایی است در کنار اطاق کامپیوتر که در آن تجهیزات شرکت های تامین کننده قرار میگیرد. این فضا نقطه مرزی بین این شرکت ها با مرکز داده میباشد و این بدین معناست که نقطه ی مسئولیت این شرکت ها برای تحویل سرویس مربوطه در این مکان است. یکی از دلایل جداسازی این فضا از اطاق کامپیوتر نیز همین است که تکنسین های شرکت های سرویس دهنده در یک مکان خارج از اطاق کامپیوتر کار خود را انجام داده و سرویس را تحویل بدهند و نیازی به ورود این افراد به داخل مرکز داده نباشد. از اینجا به بعد کار پرسنل مرکز داده برای انتقال سرویس تا MDA شروع میشود.

اطاق ورودی محل ایجاد مسیر های ورودی میباشد. مثلا مسیر ورود فیبر نوری از طریق منهول باید به این اطاق ختم شود. یا مثلا اگر یکی از تامین کننده ها از طریق وایرلس به شما سرویس میدهند باید کابل های انتهایی این تجهیزات در این اطاق سربندی شود.

تجهیزات غیر فعال مرتبط با سیستم کابل کشی دیتاسنتر نیز در این اطاق نصب میگردد.

در تصویر زیر خواهید دید که تجهیزات تامین کننده ها و کارفرما به چه طریقی با یکدیگر مرتبط خواهند شد.

همانگونه که در تصویر مشاهده میکنید تامین کننده های 1 و 2 تجهیزات اکتیو و پسیو خود را در رک های مربوطه نصب مینمایند. معمولا در مرکز داده های بزرگ برای هر تامین کننده یک فضای اختصاصی جدا شده (به صورت اطاق یا فنس) در نظر گرفته میشود تا هر تامین کننده فقط به فضای تجهیزات خود دسترسی داشته باشد و این فضا به روش های مختلف مورد پایش قرار میگیرد. چون اطاق ورودی یکی از کلیدی ترین نقاط مرکز داده میباشد و در صورت بروز هرگونه خراب کاری عمدی یا سهوی ممکن است کل سرویس دهی مختل گردد.

بین رک های تامین کننده ها تا رک کارفرما کابل کشی انجام میگیرد. همچنین بین رک کارفرما تا رک های MDA نیز کابل کشی انجام میشود و کابل ها در پچ پنل های مربوطه (مسی یا فیبرنوری) سربندی میگردند.

مكان اطاق ورودي

اطاق ورودی باید در مکانی پیش بینی شود که در هنگام کابل کشی ، طول متراژ کابل ها از حد استاندارد تجاوز ننماید.

اطاق ورودی میتواند در داخل اطاق کامپیوتر نیز قرار بگیرد هرچند از لحاظ امنیتی بهتر است جدا باشد.

تعداد اطاق ورودي

در مرکز داده های بزرگ ممکن است نیاز به چند اطاق ورودی داشته باشیم ، هم به دلیل ایجاد افزونگی و هم به دلیل رعایت استاندارد طول کابل.

اطاق ورودی دوم باید متمم اطاق اول باشد و در صورت بروز اشکال در اطاق اول بتواند سرویس دهی را تا بر طرف شدن اشکال بر عهده بگیرد.

دسترسي

تعیین حق دسترسی به اطاق ورودی به عهده ی رئیس مرکزداده است و کنترل دسترسی و جلوگیری از ورود افراد غیر مجاز به این اطاق باید به دقت و با ابزارهای مقتضی انجام شود. نصب دوربین مدار بسته ، درب با قفل های ضد سرقت و سیستم کنترل تردد بیومتریک میتواند از جمله اقدامات مناسب باشد.

راه های ورود کابل

اگر اطاق ورودی در اطاق کامپیوتر واقع شده باشد ، مسیر های کابل کشی از زیر کف کاذب باید به گونه ای طراحی شود که مانعی بر سر راه جریان هوا یا لوله کشی های زیر کف نباشد.

راه های ورود کابل به اطاق ورودی باید به گونه ای طراحی شوند که از ورود جانوران موذی و نیز گرد و غبار به اطاق ورودی مسدود باشد. بارها دیده ام که در مرکزداده و اطاق کامپیوتر سازمان ها به دلیل عدم رعایت برخی نکات ساده ، ورود موش و جویدن کابل ها باعث از کار افتادن برخی از ارتباطات شده است.

فضاي تامين كننده ها

فضایی که در اختیار تامین کننده ها قرار میدهیم معمولا در اطاق ورودی یا اطاق کامپیوتر است.

به طور عادی نیازی به پارتیشن بندی این فضاها نیست زیرا در هنگام ورود افراد به اطاق ورودی به اندازه کافی اصول امنیتی را رعایت میکنیم اما در دیتاسنتر های بزرگ ممکن است حتی این فضاها را هم از هم جدا کنند.

برای اطلاعات بیشتر رجوع کنید به : ANSI/TIA-569-B

پایانه ی ورودی ساختمان

در محل ورود کابل ها به ساختمان یک ترمینال ورودی خواهیم داشت. در این پایانه که مرز بین داخل ساختمان و خارج آن است ، سربندی کابل های بیرونی (Outdoor) و تبدیل آن ها به کابل های داخلی (Indoor) از وظایف این پایانه ها است. دو نوع پایانه وجود دارد که نوع اول در خارج از ساختمان نصب میگردد و باید دارای شرایطی مناسب برای مقاومت در برابر شرایط جوی منطقه باشد. و نوع دیگر پایانه ای است که در داخل ساختمان و در بدو محل ورود کابل ها قرار میگیرد که تابع شرایط داخلی ساختمان است.

برای اطلاعات بیشتر رجوع کنید به ANSI/TIA/EIA-568-B.1

طراحي معماري اطاق ورودي

اندازه اطاق ورودى

اطاق ورودی باید به اندازه ای باشد که کلیه نیاز های فعلی و برنامه ریزی شده برای توسعه ی مرکز داده را در موارد زیر پوشش دهد:

- مسیرهای ورود کابل برای تامین کننده ها و شبکه داخلی.
- تامین فضا برای نصب تابلو و سربندی کابل های داخلی و تامین کننده ها.
 - تامین فضای استقرار رک های تامین کننده ها.
- پیشبینی فضای استقرار تجهیزات مربوط به کارفرما که باید در اطاق ورودی نصب گردد.
 - پیشبینی یک رک به عنوان مرز بین اطاق کامپیوتر و اطاق ورودی.
 - ایجاد مسیر عبور کابل از اطاق ورودی به MDA.
 - ایجاد مسیر از اطاق ورودی دوم به HDA.
 - ایجاد مسیر بین اطاق ورودی ها.

تصمیم گیری در رابطه با اندازه اطاق ارتباط نزدیکی با تعداد تامین کننده ها ، تعداد و سایز تجهیزات آنها و تجهیزات کارفرما دارد. بنابراین باید در ابتدا با تمامی تامین کننده ها و کارفرما جلسه ای در رابطه با اطاق ورودی ها داشته باشید و در آن جلسه از طرفین بخواهید مشخصات و تعداد تجهیزات خود در این اطاق را کتبا به شما اعلام کنند.

در این گونه پروژه ها دقت کنید ، هر جلسه ای که میگیرید و در آن تصمیم گیری در رابطه با موضوعی انجام میدهید حتما باید صورت جلسه تنظیم و به امضای همه ی ذینفعان پروژه برسد. چه بسا در رابطه با موضوعی ساده به صورت شفاهی موافقت کارفرما را کسب میکنید اما در اواخر پروژه و در زمان بروز مشکل آن شخص محترم حرفی را که زده عمدا یا سهوا فراموش میکند و شما میمانید و ضرر و زیان پروژه. پس یادتان باشد اگر در پروژه کسی چه کارفرما و چه ناظر کاری از شما خواست حتما باید درخواستش را کتبا به شما اعلام نماید.

ارتفاع سقف

حداقل ارتفاع از کف تمام شده ی اطاق تا زیر پایین ترین تجهیز از زیر سقف (نظیر خاموش کننده ، سنسور اتش نشانی ، دوربین و ...) باید 2.6 متر باشد.

اگر تجهیزی با ارتفاع بیش از 2.13 متر قرار است داخل اطاق ورودی نصب شود باید ارتفاع سقف را به اندازه ای بالا ببرید که حداقل 46 سانتی متر بین بالای رک ها تا زیر خاموش کننده ها و دوربین های سقف فاصله خالی وجود داشته باشد.

پاکسازی محیط

کف ، دیوارها و سقف اطاق ورودی باید به گونه ای پوشش داده شود که ورود گرد و غبار به مرکز داده را به حداقل برسانیم. از رنگ هایی استفاده کنید که به روشنایی مرکز داده کمک نماید.

پوشش کف اطاق باید بر مبنای استاندارد IEC 61000-4-2 آنتی استاتیک باشد.

روشنایی

حداقل میزان روشنایی مجاز در اطاق ورودی ، 500 لوکس در سطح افقی و 200 لوکس در سطح عمودی ، در ارتفاع یک متری از سطح کف کاذب در بین راهرو تجهیزات میباشد.

همه لامپ های روشنایی اطاق ورودی نباید از تابلو برق یکسان تغذیه شوند و یا از برق تجهیزات استفاده نمایند.

استفاده از کلید های دیمر دار در مرکز داده مجاز نیست.

درب ها

درب های اطاق ورودی باید حداقل دارای 1 متر عرض و 2.13 متر ارتفاع و بدونه پاشنه باشد. لولای درب باید به سمت خارج باز شود یا درب به صورت کشویی باشد. درب میتواند دو لنگه و بدون ستون مرکزی باشد تا برای ورود تجهیزات بزرگ داخل اطاق ورودی مانعی وجود نداشته باشد.

علامت گذاری

بر اساس سیاست امنیتی ساختمان باید علامت هایی نظیر محل خروج اضطراری ، محل تجمع، محل کپسول آتشنشانی و ... در محل های مناسب نصب شود.

مقابله با زلزله

همانطور که در الزامات طراحی اطاق کامپیوتر گفته شد ، ساختمانی که در آن دیتاسنتر بنا میگردد باید مقاوم در برابر زلزله بوده و دستور العمل های آئین نامه مقابله با زلزله در آن لحاظ شده باشد

برای اطلاعات بیشتر رجوع کنید به : Telcordia specification GR-63-CORE

هواساز (HVAC)

اگر اطاق ورودی دارای هواساز اختصاصی نیست باید در مکانی قرار گیرد که دسترسی مستقیم به سیستم هواساز اطاق کامپیوتر داشته باشد. تمام پارامتر های گفته شده در مورد هواساز اطاق کامپیوتر در مورد اطاق ورودی هم صدق میکند. بنابراین اگر برای اطاق ورودی هم یک هواساز اختصاصی تهیه کرده اید باید تنظیمات آن را مانند اطاق کامپیوتر در نظر بگیرید.

کار کرد مداوم

دستگاه هوا ساز باید قادر باشد 24 ساعت شبانه روز در 365 روز سال به اطاق ورودی سرویس دهی نماید.

سيستم برق پشتيبان

سیستم هوا ساز اطاق ورودی باید توسط ژنراتور اطاق ورودی یا در صورت عدم وجود ژنراتور اطاق کامپیوتر پشتیبانی گردد. اگر اطاق ورودی و اطاق کامپیوتر ژنراتور اختصاصی ندارد باید از ژنراتور ساختمان به عنوان پشتیبان سیستم خنک کننده ی اطاق ورودی استفاده نمایید.

پارامترهای عملیاتی دما و رطوبت

همانطور که گفته شد دما و رطوبت اطاق ورودی میبایست منطبق با اطاق کامپیوتر باشد .دما و رطوبت مطلوب برای اطاق ورودی به شرح زیر است:

دمای خشک : 20 تا 25 درجه سانتی ^{گراد}

حداکثر دمای نقطه شبنم : 21 درجه سانتی گرا<mark>د</mark>

رطوبت نسبى: <mark>40٪ تا 55٪</mark>

حداکثر تغییرات دما در یک ساعت: 5 درجه سانتی گرا<mark>د</mark>

همچنین دستگاه رطوبت ساز یا خشک کن هوا بستگی به موقعیت جغرافیایی دیتاسنتر باید در کنار هوا ساز پیشبینی شود.

اندازه گیری دمای محیط زمانی باید انجام شود که تمامی تجهیزات نصب شده در اطاق ورودی عملیاتی باشند.

اندازه گیری دما از فاصله ی 1.5 متری از سطح کف و در هر 3 تا 6 متر ، در وسط راهروی سرد اطاق ورودی انجام

میگیرد. اندازه گیری دما حتما باید در نقاط مختلف اطاق در جایی که منفذ هوا وجود دارد انجام گیرد.

برق

برای تامین برق تجهیزات در اطاق ورودی باید از منابع جداگانه و کابل کشی جداگانه استفاده گردد.

پریزهای 20A برای تامین برق تجهیزات و ابزارهای برقی در اطاق ورودی باید پیشبینی شود.

از پریزهای رک ها برای استفاده ابزار برقی نظیر دریل و جاروبرقی نباید استفاده کرد.

پریزهای اطاق نباید از یک پانل یا از یک فاز مشترک با تجهیزات تامین کننده ها و رک ها استفاده کند.

حداقل بر روی هر دیوار یک پریز برق باید وجود داشته باشد.

فاصله ی پریزهای اطاق نباید بیش از 4 متر از یکدیگر بر روی دیوار یا باکس های زمینی باشد.

در اطاق ورودی میزان و تعداد تجهیزات الکتریکی و مکانیکی از لحاظ افزونگی باید برابر با اطاق کامپیوتر باشد.

برق اضطراري

تابلو برق های اطاق ورودی باید توسط ژنراتور اطاق کامپیوتر پشتیبانی شوند.

ژنراتور باید بر اساس میزان حداکثر بار انتخاب گردد.

ژنراتورهای دیتاسنتر اغلب با نشان "Computer Grade" عرضه میگردند.

اگر اطاق کامپیوتر دارای ژنراتور اختصاصی نمی باشد ، تابلو برق های اطاق ورودی باید به ژنراتور ساختمان متصل گردد.

این ژنراتور باید قابلیت پوشش کامل بار تجهیزات را داشته باشد.

سيستم ارت

اطاق ورودی باید دارای سیستم ارت بر مبنای استاندارد .ANSI/TIA/EIA-J-STD-607-A باشد.

سيستم اعلام و اطفاء حريق

سیستم اعلام و اطفاء حریق و نیز استفاده از خاموش کننده های دستی باید مطابق با استاندارد NFPA-75 باشد که قبلا اشاره ای به آن شد و بعدا مفصل تر به آن خواهیم پرداخت.

نفوذ أب

اگر ریسک ورود آب به اطاق ورودی شما وجود دارد بنابراین باید راهی برای تخلیه آب از اطاق تعبیه نمایید. مثلا یک کفشور یا دریچه ی تخلیه آب به خارج یا به شبکه ی فاضلاب. البته شما باید تمام مواردی که ممکن است منجر به ورود آب به اطاق شود را بررسی و آن ها را بر طرف نمایید. مثلا به هیچ عنوان لوله آب نباید از اطاق کامپیوتر عبور کرده باشد. اگر چنین مواردی را مشاهده میکنید میبایست آن را تغییر مسیر دهید.

الزامات طراحي ناحيه توزيع اصلي (Main Distribution Area)

MDA یا ناحیه توزیع اصلی نقطه ی اصلی توزیع کابل کشی ساخت یافته در مرکز داده است.

هر مرکز داده حداقل یک MDA دارد.

Core روتر و Core سوئیچ مرکز داده اغلب در داخل یا نزدیک MDA قرار میگیرند.

در دیتاسنتر هایی که توسط ارگان های مختلف استفاده میشوند مثل مراکز داده ی اینترنتی ، MDA باید در یک فضای حفاظت شده قرار گیرد.

مكان

MDA باید در مرکزیت دیتاسنتر قرار گیرد تا کابل کشی ها از حد مجاز تجاوز نکند و در میزان کابل کشی ها صرفه جویی به عمل آید

امكانات مورد نياز

اگر MDA در یک اطاق مجزا ایجاد شده باشد برای آن باید یک هواساز (HVAC) مجزا ، تابلوهای توزیع برق مجزا (PDU) و UPS مجزا در طراحی در نظر بگیریم.

اگر MDA دارای هواساز اختصاصی است ، باید برق خود را از پنل های برق تجهیزات دریافت کند. البته این را در استاندارد نوشته اما من معتقدم باید برق HVAC از یک مسیر جداگانه از برق تجهیزات شبکه تامین شود.

سایر مشخصات ناحیه MDA از قبیل معماری ، مکانیکی و الکتریکی کاملا شبیه به اطاق کامپیوتر میباشد.

الزامات طراحي ناحيه توزيع افقي (Horizontal Distribution Area)

ناحیه توزیع افقی (HDA) فضایی است که از طریق آن کابل کشی برای ناحیه توزیع تجهیزات صورت میگیرد. سوئیچ های SAN ، LAN ، کنسول و KVM متصل به تجهیزات انتهایی (نظیر سرورها) عمدتا در این ناحیه قرار میگیرند.

یک HDA میتواند به تجهیزات نزدیک خودش سرویس دهی کند و یا ممکن است در دیتاسنتر های کوچک ، یک HDA که مرکز داده را تحت پوشش خود داشته باشد.

در هر طبقه از دیتاسنتر حداقل یک HDA باید وجود داشته باشد. در مراکز داده ی بزرگ ، زمانی که فاصله ی تجهیزات تا HDA اول بیش از حد مجاز کابل باشد میبایست یک HDA جدید در آن منطقه ایجاد کرد.

حداکثر تعداد اتصال در یک HDA باید هماهنگ با میزان کابل کشی حال و آینده در سینی ها و مسیر ها باشد. گاهی اوقات لازم است با نگاهی به طرح های توسعه ی آینده از همان ابتدا دو HDA در دو طرف سایت ایجاد نمایید. همواره در سینی ها و مسیر های کابل فضای خالی در نظر بگیرید.

در مراکز داده ی مهم که توسط چندین ارگان بهره برداری میشوند (نظیر مراکز داده ی اینترنتی) HDA باید در یک مکان امن تعبیه شود.

مكان HDA

طول کابل کشی بین MDA و HDA نباید از حد مجاز (بر اساس نوع کابل) تجاوز کند. بنابراین مکان HDA ها باید متناسب با این موضوع تعیین شوند.

امكانات مورد نياز

اگر HDA در یک اطاق مجزا ایجاد شده باشد برای آن باید یک هواساز (HVAC) مجزا ، تابلوهای توزیع برق مجزا (PDU) و UPS مجزا در طراحی در نظر بگیریم.

اگر HDA دارای هواساز اختصاصی است ، باید برق خود را از پنل هایی متفاوت از پنل برق تجهیزات دریافت کند. سایر مشخصات ناحیه HDA از قبیل معماری ، مکانیکی و الکتریکی کاملا شبیه به اطاق کامپیوتر میباشد.

الزامات طراحي ناحيه توزيع بخشي (Zone Distribution Area)

هر ناحیه ی ZDA مجاز است حداکثر تا ۲۸۸ اتصال کابل مسی یا کواکسیال را در بر بگیرد تا از ازدحام و شلوغی در آن ناحیه بویژه در سینی های سقفی یا زیر کف کاذب جلوگیری شود.

استفاده از بیش از یک ZDA برای یک HDA یکسان مجاز نیست.

استفاده از تجهیز فعال در ZDA مجاز نیست.

الزامات طراحي ناحيه توزيع تجهيزات (Equipment Distribution Area)

ناحیه توزیع تجهیزات یا EDA فضایی است برای استقرار تجهیزات انتهایی نظیر کامپیوتر ها ، سرورها و تجهیزات ارتباطی.

این ناحیه شامل اطاق ارتباطات راه دور ، اطاق ورودی ، MDA و HDA نمیشود.

تجهیزات انتهایی در این ناحیه معمولا یا خود ایستا بوده یا داخل رک و کابینت نصب میگردد.

کابل کشی افقی در ناحیه ی توزیع تجهیزات سربندی و خاتمه می یابد.

به تعداد کافی پریز برق برای تجهیزات فعلی و توسعه آینده باید در نظر گرفته شود.

طول پچ کورد ها و کابل های برق را حد اقلی کنید.

کابل کشی نقطه به نقطه (با پچ کورد و مستقیم بین دو تجهیز) در EDA به شرطی مجاز است که طول کابل بیش از ۱۵

متر نباشد. این کابل کشی فقط بین رک های هم ردیف و در کنار هم مجاز است.

الزامات طراحي اطاق ارتباطات راه دور (Telecommunication Room)

TR در مراکز داده به فضایی برای پشتیبانی کابل کشی به خارج از اطاق کامپیوتر گفته میشود.

در حالت عادی TR خارج از اطاق کامپیوتر احداث میشود.

در صورت ضرورت میتوان TR را در MDA یا HDA ادغام کرد.

دیتاسنتر ممکن است با یک TR قابل سرویس دهی نباشد و نیاز داشته باشید بیش از یک TR ایجاد کنید که این کار مجاز است. طراحی TR باید الزامات استاندارد ANSI/TIA-569-B را پوشش دهد.

ناحیه های پشتیبانی مرکز داده

یک مرکز داده دارای نواحی دیگری نیز هست که وظیفه پشتیبانی اطاق کامپیوتر را بر عهده دارند. این نواحی شامل مرکز عملیات ، دفاتر پرسنل نگهداری ، اطاق حفاظت ، اطاق برق ها ، اطاق تاسیسات مکانیکی ، انبار ها ، سکو های بارگیری و تخلیه و Unpacking Room میباشد.

کابل کشی برای مرکز عملیات ، دفاتر پرسنل نگهداری ، اطاق حفاظت مانند سایر دفاتر کار استاندارد بر اساس استاندارد کابل کشی برای مرکز عملیات ، دفاتر پرسنل نگهداری ، اطاق حفاظت مانند سایر دفاتر کار استاندارد بر اساس اساس استاندارد بر اساس اساس استاندارد بر اساس اساس استاند بر اساس استاندارد بر اساس استاندارد بر اساس استان

برای میز کنسول های مرکز عملیات و حفاظت باید بیش تر از حد استاندارد اطاق های اداری نود شبکه پیشبینی نمایید.

تعداد نود مورد نیاز بستگی به تعداد نفرات ، تعداد مانیتور های مرکز مانیتورینگ و حفاظت و سایر تجهیزات دارد.

اطاق برق ها ، اطاق تاسیسات مکانیکی ، انبار ها ، سکو های بارگیری و تخلیه و Unpacking Room باید حداقل

دارای یک تلفن دیواری باشد.

اطاق برق ها و اطاق تاسیسات مکانیکی باید دارای حداقل یک نود شبکه نیز باشند.

رک ها و کابینت ها

رک های مرکز داده باید رک های استاندارد با ریل های کناری ، دارای درب در بالا ، جلو ، عقب بوده که دارای قفل باشند.

درب رک ها باید توری باشد که هوا از آن ها عبور نماید.

رک ها باید از کنار به یکدیگر فیکس شود.

راهرو سرد و گرم

کابینت ها و رک ها باید به گونه ای چینش شود که راهرو های سرد و گرم به وجود بیاید.

این چینش به گونه ای است که در یک راهرو، رک ها جلو به جلوی هم قرار میگیرند و در راهروی دیگر پشت به پشت هم.

راهروی سرد ، دالانی است که در آن رک ها جلو به جلوی هم قرار گرفته اند.

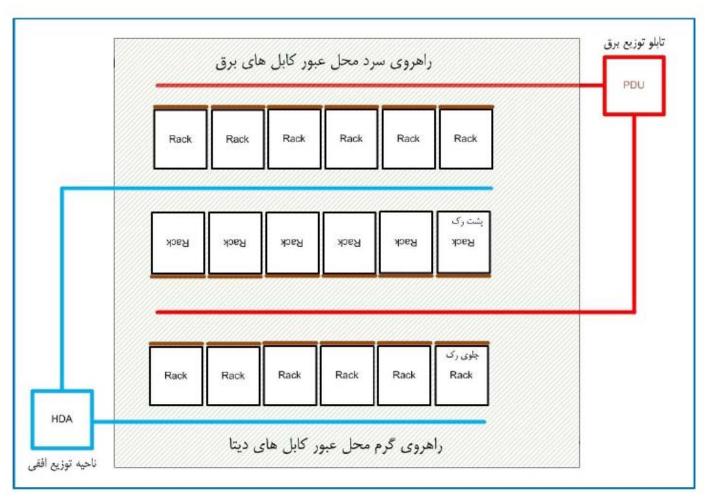
اگر از کف کاذب استفاده مینمایید ، کابل های برق در این راهرو از زیر کف کاذب عبور خواهند کرد.

راهروی گرم ، دالانی است که رک ها پشت به پشت یکدیگر قرا گرفته اند.

اگر از کف کاذب در مرکز داده استفاده میکنید ، محل عبور کابل های مخابراتی و دیتا زیر کف کاذب در این راهرو است.

در تصویر زیر یک شماتیک ساده از نحوه ی چینش رک ها مشاهده میکنید:

چينش تجهيزات

تجهیزات باید به نحوی در رک ها نصب گردد که جلوی تجهیز در جلوی رک نصب شود.

جلوی رک باید در راهروی سرد قرار گیرد.

رک باید بر روی کف کاذب به نحوی قرار گیرد که پایه های جلو رک بر روی کف کاذب راهروی سرد قرار نگیرد.

در راهروی سرد باید چینش رک ها به گونه ای باشد که کف کاذب قابل برداشته شدن باشد.

سیستم خنک کنندگی سرورها به صورت جلو به عقب (Front-to-rear) میباشد بنابراین هوای سرد را از جلوی تجهیز و از راهروی سرد مکش نموده و به داخل آن برده و سیستم را خنک مینماید و هوای گرم را از پشت به راهروی گرم میفرستد.

در این صورت خروجی هوای گرم تجهیزات از پشت آن به راهروی گرم منتقل میشود.

تمام قسمت های رک که تجهیزی در آن نصب نمیگردد باید با پنل خالی (Black Panel) پوشش داده شود تا از عبور هوای سرد از میان رک جلو گیری شود و از اتلاف انرژی جلوگیری شود.

در راهروی سرد باید کف کاذب مشبک نصب شود و در سایر نقاط سایت هیچ منفذی بر روی کف کاذب وجود نداشته باشد تا هوای سرد از زیر کف کاذب با فشار فراوان به بالا پرتاب شود.

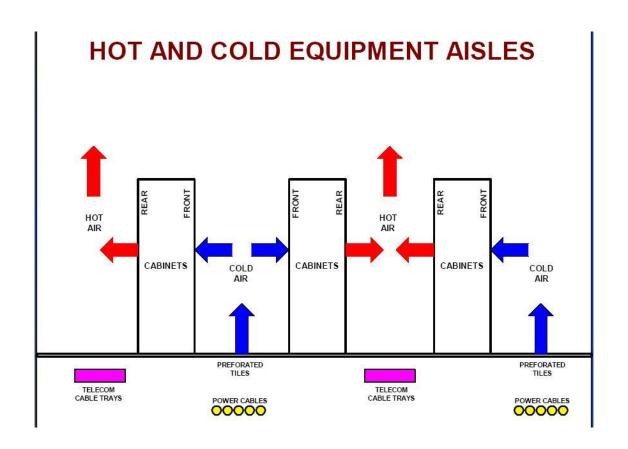
هیچ گونه سینی کابل و تجهیزات اضافی در زیر راهروی سرد نباید نصب گردد.

کابل های برق از زیر راهروی سرد عبور میکنند.

همان گونه که در تصویر زیر مشاهده میکنید ، هوای سرد توسط HVAC تولید شده و به زیر کف کاذب دمیده میشود.

این هوا از تنها قسمت هایی که دارای منفذ است (تایل های مشبک در راهروی سرد) خارج میشود و در راهروی سرد پخش میشود. سرورها با مکشی که از جلو دارند هوای سرد را به داخل خود میکشند. از پشت سرور ها هوای گرم به راهروی گرم میشود. منتقل میگردد. در نهایت هوای گرم بار دیگر توسط HVAC جمع آوری میشود.

در جایی که کف کاذب را برای عبور کابل باید برش دهیم باید توجه داشته باشیم که به اندازه ببریم و نیاز نیست که بزرگتر از حد نیاز ببریم. همچنین نصب ورق محافظ یا لاستیک برای جلوگیری از برندگی لبه های کف کاذب و نیز قاب برسی (Brush Panel) برای جلوگیری از هدر رفت هوای سرد ضروری است.

برش کف کاذب باید طوری انجام شود که کاملا در زیر رک بیافتد وجود یک تایل سوراخ در وسط مرکز داده چهره قشنگی ندارد. رک ها را هم اندازه انتخاب کنید و با هم تراز نمایید تا جلوه زیبایی داشته باشند.

رک ها باید بر روی کف کاذب فیکس شود برای این منظور برخی رک ها دارای قفل چرخ میباشد. همچنین برخی رک ها دارای بست هایی برای پیچ شدن به سطح میباشد که برای فیکس کردن رک بسیار مناسب هستند.

برای رک هایی که دارای تجهیزات سنگین هستند بهتر است شاسی روی زمین ایجاد کنید و رک را روی شاسی فیکس کنید. البته منظور از سنگین بودن ، وزن بیش از تحمل کف کاذب است.

نحوه نصب رک ها

فضاي خالي

حداقل یک متر فضای خالی در جلو رک ها باید در نظر گرفت تا درب رک ها به راحتی باز شود و نصب تجهیز در آن انجام گیرد.اگر این فضا به 120 سانتی متر برسد فضای مناسب تری به وجود می آورد. ما معمولا همان 120 سانتی متر را در نظر میگیریم هم این که مطابق با پیشنهاد استاندارد است و هم این که چون از تایل های 60 سانتی متری در کف کاذب استفاده میکنیم اگر قرار باشد یک متر فضا جلوی رک ها خالی بگذاریم بنابراین یکی از رک ها بر روی تایل قرار میگیرد اما وقتی 120 سانتی متر فضا جلوی رک ها رها میکنیم در اصل دو تایل را کامل در جلوی رک ها (راهرو سرد) خالی گذاشته ایم که هم دسترسی به زیر کف کاذب آسان تر است و هم نصب تجهیزات در رک ها ساده تر میباشد.

در پشت رک ها نیز حداقل 60 سانتی متر فضای خالی میبایست برای دسترسی به درب پشت رک و سرویس و نگهداری داشته باشیم. اگر این فضا را به یک متر برسانیم مزیت های بیشتری برای ما خواهد داشت.

البته گاهی اوقات برخی تجهیزات به بیش از این میزان فضا در جلو یا عقب رک نیاز دارند. برای همین شما باید در هنگام طراحی فضا، راهنمای نصب تجهیزات داخل رک ها را مطالعه نموده باشید.

تهویه رک

رک ها باید به گونه ای انتخاب شوند که تهویه کافی برای تجهیزات نصب شده در آن فراهم شود.

این تهویه با روش های زیر به دست می آید:

- استفاده از فن برای مکش هوا داخل رک
- استفاده از درب توری و خنک شدن تجهیز با استفاده از گردش هوا بین راهرو سرد و گرم
 - روش های ترکیبی

در مکان هایی از مرکزداده که حرارت بسیار زیاد تولید میشود استفاده از روش های معمولی کارساز نیست و باید از روش ترکیبی استفاده نمود.

در برخی رک ها لازم است از کولینگ اختصاصی استفاده نمود. برای این منظور سیستم های تهویه INROW تعبیه میشود.

اگر رک ها دارای فن میباشند باید توجه داشته باشید که فن رک باید به گونه ای باشد که به گردش هوا در مسیر راهرو سرد به راهرو گرم را برهم نزند. فن هایی که در بالای رک ها نصب میشود معمولا این تعادل را بر هم میزنند. رکی که درون آن سرور نصب میگردد باید از قاعده گردش هوا از دالان سرد به گرم پیروی کند و اگر شما فن برای این رک در بالا نصب کرده باشید و آن را روشن کنید هوای سردی که قرار است از داخل سرور عبور کرده و از پشت آن خارج شود مستقیما توسط فن رک بلعیده شده و به سقف دیتاسنتر خواهد خورد!

فن برای رک های سوئیچینگ ، روتینگ و ... قابل استفاده است اما برای سرورهای با سیستم خنک کنندگی جلو به عقب (Front to back) هرگز!

در مرکز داده ای که شما انتظار دسترس پذیری (Availability) بالا دارید ، فن ها باید از یک مدار جدا از تجهیزات برق دار شوند.

اندازه رک

ارتفاع:

حداکثر ارتفاع مجاز رک های مرکز داده 2.4 متر میباشد اما بهتر است از رک ها و کابینت های با ارتفاع 2.1 متر استفاده نمایید.

عمق:

عمق رک باید به گونه ای انتخاب شود که مطابق با تجهیزاتی باشد که درون آن قرار است نصب شود.

عمق رک های موجود در بازار متفاوت بوده و از 60 سانتی متر تا یک متر و حتی بیشتر نیز موجود است اما به نظر میرسد برای رک های دیتاسنتر عمق یک متر از همه بهتر باشد. با این حال انتخاب با شما است.

ريل هاي قابل تنظيم:

رک های دیتاسنتر باید دارای ریل های قابل تنظیم در جلو و عقب بوده و 42 یونیت یا بیشتر ظرفیت داشته باشند.

اگر ریل های رک بر اساس شماره یونیت شماره گذاری شده باشد کار بر روی آن ساده تر خواهد بود.

اگر در جلوی رک پچ پنل نصب میکنید باید ریل ها را حداقل 10 سانتی متر به عقب ببرید تا فضای کافی برای مدیریت کابل ها فراهم گردد.

همین طور اگر پچ پنل را در پشت رک نصب میکنید ریل عقبی رک را باید 10 سانتی متر به داخل رک ببرید.

پچ پنل ها نباید هم در جلو و هم در عقب رک در یک راستا نصب گردند تا درسترسی به پشت پچ پنل همواره فراهم باشد.

اگر پاور ماژول در جلو یا عقب رک نصب میگردد باید فضای کافی برای اتصال کابل های برق درون آن در نظر گرفته شود.

رنگ رک:

رنگ رک باید از نوع پودری و ضد خش باشد.

پاور ماژول:

رک های فاقد تجهیز فعال نیازی به نصب پاور ماژول ندارد.

پاور ماژول ها باید حداقل 20 آمپر باشد.

حد اقل دو پاور ماژول در هر رک نصب کنید که هرکدام از یک منبع جداگانه تامین میشود.

پاور ماژول ها باید از ارت و نال اختصاصی بهره مند باشد.

پاور ماژول نباید دارای کلید خاموش روشن باشد تا از خاموشی تصادفی جلوگیری شود.

به تعداد مورد نیاز تجهیزات نصب شده در رک پاور ماژول پیش بینی کنید تا فشار و بار مضاعف بر روی یک پاور ماژول اعمال نگردد.

کابل پاور ماژول باید در پریز قفل دار (صنعتی) متصل شود تا از قطعی اتفاقی جلوگیری شود.

پاور ماژول ها باید بر اساس نام تابلو برق و شماره فیوز لیبل گذاری شود.

در رابطه با استاندارد رک های با عمق بیش از 1.1 متر و ارتفاع بیش از 2.4 متر به استاندارد ANSI T1.336

رجوع كنيد.

استاندارد رک ها در اطاق MDA ، ER و HDA

در اطاق ورودی ، ناحیه توزیع اصلی و ناحیه توزیع افقی باید از رک های 480 میلیمتری (19 اینچ) برای پچ پنل ها و تجهیزات استفاده نمود.

تامین کننده ها ممکن است تجهیزات خود را در اطاق ورودی در رک های 585 میلیمتری اختصاصی خود نصب نمایند.

در هر رک به تعداد پچ پنل ها باید Cable Management نصب گردد.

در آرایش رک باید توجه داشته باشید که با توجه به حجم کابل موجود از Cable Management کافی استفاده نمایید و نسبت به زاویه خم مجاز هر کابل که در استاندارد ANSI/EIATIA-568-B.3 و ANSI/EIA/TIA-568-B.3 به آن اشاره شده است توجه کافی بنمایید.

پچ کورد های بین رک ها باید از داخل سینی های بالای رک عبور داده شود. البته به نظر من اگر به نحو شایسته از زیر کف کاذب عبور نمایید خیلی شکیل تر خواهد بود تا از بالای رک.

سیستم های کابل کشی مرکز داده

سیستم کابل کشی دیتاسنتر یعنی کابل کشی زیر ساخت مرکز داده برای پشتیبانی از تجهیزات مختلف با برند های مختلف. همان طور که میدانید قبلا در مورد اجزای مختلف این سیستم اشاره ای نمودیم و حالا به توضیح جزئیات این اجزا خواهیم پرداخت:

كابل كشى افقى (Horizontal Cabling)

کابل کشی افقی به بخشی از سیستم کابل کشی اتلاق میشود که از سربندی (Termination) های ناحیه ی توزیع تربندی (Horizontal Cross Connect (سربندی جهیزات (Equipment distribution area) شروع میشود و تا الحجهیزات (MDA) ادامه می یابد.

کابل کشی های افقی ، سربندی ها ، پچ کورد ها و جامپر پچ کورد ها و ZDA جزو این بخش محسوب میشود.

در هنگام طراحی کابل کشی افقی تجهیزات و سرویس هایی که باید آن ها را مد نظر قرار داد شامل موارد زیر است:

- خطوط سيستم تلفن ، مودم ، فاكس
 - تجهیزات سوئیچینگ

- اتصالات مربوط به سیستم مدیریت ارتباطات راه دور و کامپیوتر
 - کابل کشی برای KVM
 - کابل کشی دیتا
 - کابل کشی WAN
 - کابل کشی LAN
 - کابل کشی SAN
- سایر سیستم های سیگنالینگ ساختمانی نظیر : اتوماسیون ساختمان (BMS) ، اعلام و اطفاء حریق

، سیستم امنیتی ، سیستم نظارت تصویری ، برق ، هواساز ، اورژانس و ...

کابل کشی های توزیع افقی باید از طریق کف کاذب و یا سینی کابل ها در درسترس جهت تعمیر، نگهداری و توسعه باشد.

در کل باید گفت برای داشتن یک سیستم کابل کشی افقی راضی کننده ، باید طراحی به گونه ای باشد که در آینده حداقل نیاز به کابل کشی مجدد یا تعمیرات مکرر بر روی سیستم کابل کشی را داشته باشیم.

تا جایی که برای شما امکان دارد باید توسعه های آینده را در نظر بگیرید و این امر با جلساتی که با مدیران ارشد مجموعه کارفرما برگزار میکنید محقق میشود. در برخی سازمان ها واحدی تحت عنوان توسعه وجود دارد که در آن واحد معمولا طرح هایی روی زمین مانده که قرار است در 100 سال آینده! به بهره برداری برسند . کافی است سری به این واحد بزنید و در مورد توسعه سوال کنید تا ببینید نیازی که برای سازمان امروز بررسی کرده اید تا چه حدی از طرح های توسعه ای را پوشش میدهد.

در داخل مرکز داده سعی کنید همیشه فضا را حداقل 40-50 % بیشتر از نیاز امروز در نظر بگیرید توجیه کردن نمایندگان کارفرما در این مورد گاهی کمی سخت است زیرا آن ها افزایش هزینه را در نظر میگیرند و گاهی اوقات هم تصور میکنند ما برای افزایش دستمزد خودمان میخواهیم دامنه ی پروژه را وسیع تر کنیم در حالی که اگر به موضوع از دید بازتری نگاه کنند متوجه میشوند که امروز که طراح و مهندس و بنا و کارگر و ... داخل سازمان هستند وقتی قرار است 80 متر دیتا سنتر ایجاد کنند و همه چیز آماده است ، تفاوت قیمت زیادی با 150 متر ایجاد کردن ندارد. اما اگر این اکیپ کار خود را انجام داد و رفت و شما با کمبود منابع در دیتا سنتر مواجه شدید چندین برابر باید هزینه ی ایجاد یک مرکز مجزا و یا توسعه ی مرکز فعلی نمایید.

بنابراین من یک شعاری دارم که به همه ی کارفرما هایم هم میگویم:

کار را یکبار انجام دهید و اصولی!

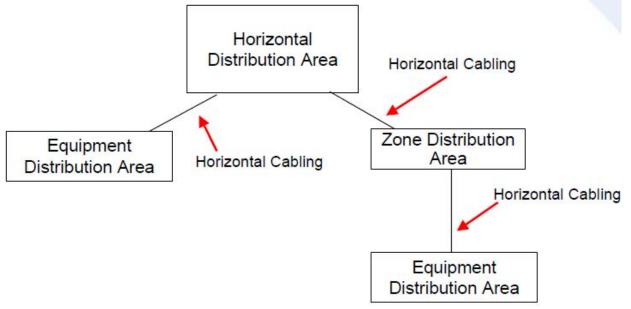
اگر بعدا بخواهیم همان مرکز داده را توسعه دهیم و کمبود جا داشته باشیم باید مثلا یک دیوار خراب کنیم و اطاق را توسعه دهیم و این باعث دور ریز هزینه های قبلی نیز میشود.بنابراین باید تلاش کنیم وقتی مورد اعتماد یک مجموعه قرار گرفته ایم و آنها صلاح کار خویش را به دست ما سپرده اند در مشورت دادن خیانت نکنیم و منافع شخصی را بر منافع سازمان متبوع ترجیح ندهیم. از آن طرف هم در نظر بگیرید اگر در جایی مثلا نهایتا نیاز به 50 متر دیتاسنتر داشته باشند و ما زیاد از حد آینده نگری کنیم و 100 متر ببینیم پول و منابع آن سازمان را دور ریخته ایم. بنابراین باز هم تاکید میکنم کار را یک بار انجام دهید و اصولی !

توپولوژی

کابل کشی افقی با توپولوژی ستاره ای پیاده سازی میگردد. همان طور که در شکل زیر مشاهده میکنید هر نقطه سربندی کابل در EDA باید به یک نقطه در HDA توسط کابل کشی افقی متصل شده باشد.

در این بین میتواند یک ZDA نیز وجود داشته باشد اما بیش از یک ZDA در یک مسیر مجاز نیست.

در کابل کشی افقی معمولا از توپولوژی ستاره ای استفاده میگردد

طول مجاز كابل كشى افقى

منظور از طول کابل نقطه انتهایی سربندی کابل(پریز یا پچ پنل) در EDA تا HDA یا MDA میباشد.

حداکثر طول مجاز در این فاصله 90 متر میباشد.

حداکثر طول مسیر با پچ کورد های دو طرف 100 متر مجاز میباشد.

حداکثر طول مجاز کابل فیبر نوری در یک مرکز داده 300 متر میباشد.

در صورتی که برخی تجهیزات در اطاق کامپیوتر طول پچ کورد بلند تری نیاز دارند باید از طول کابل افقی کم کنید تا در

مجموع از 100 متر تجاوز ننماید.

فاصله ی ZDA از HDA باید حداقل 15 متر باشد.

حداکثر طول مجاز کابل های مسی

کابل کشی مسی در ZDA باید تابع استاندارد ANSI/TIA/EIA-568-B.2 باشد و برای جلوگیری از " از دست رفتن

اطلاعات" باید طول مجاز کابل را رعایت نماییم. فرمول زیر در رابطه با رعایت طول مجاز کابل کاربرد دارد:

$$C = (102 - H)/(1+D)$$
 (1) رابطه

 $Z = C - T \le 22 \text{ m}$ (72 ft) for 24 AWG UTP/ScTP or $\le 17 \text{ m}$ (56 ft) for 26 (2) رابطه

AWG ScTP

در حالی که:

C حداکثر طول کابل (بر حسب متر) از DZA تا کابل پچ کورد و تجهیز میباشد.

de-rating برای پچ کورد بر اساس نوع (0.2 for 24 AWG UTP/24 AWG ScTP and 0.5for 26 AWG ScTP) فاکتور

Z حداکثر طول کابل در ZDA بر اساس متر

T جمع طول کابل تجهیز و پچ کورد

در جدول زیر فرمول بالا را برای یک پچ کورد 5 متری از نوع UTP 24 AWG یا 4 متری از نوع SCTP 26 AWG در جدول زیر فرمول بالا را برای یک پچ کورد 5 متری از نوع HDA یا AWG و کابل تجهیزات در MDA یا HDA اعمال مینماییم.

Length of horizontal cable H m (ft)	24 AWG UTP/24 AWG ScTP patch cords		26 AWG ScTP patch cords	
	Maximum length of zone area cable Z m (ft)	Maximum combined length of zone area cables, patch cords, and equipment cable C m (ft)	Maximum length of zone area cable Z m (ft)	Maximum combined length of zone area cables, patch cords, and equipment cable C m (ft)
90 (295)	5 (16)	10 (33)	4 (13)	8 (26)
85 (279)	9 (30)	14 (46)	7 (23)	11 (35)
80 (262)	13 (44)	18 (59)	11 (35)	15 (49)
75 (246)	17 (57)	22 (72)	14 (46)	18 (59)
70 (230)	22 (72)	27 (89)	17 (56)	21 (70)

جدول 1: حداكثر طول كابل كشى افقى و كابل ناحيه تجهيزات

رسانه های مورد تائید

با توجه به وسعت دامنه کابل ها و تجهیزات غیر فعال ارتباطی میبایست برای انتخاب صحیح کابل ها و تجهیزات معیار درستی در دست داشته باشیم.

رسانه ای ارتباطی شامل کابل های مسی ، فیبر نوری ، تجهیزات سخت افزاری ارتباطی ، پچ کورد ها و کابل تجهیزات میبایست منطبق با اصول استاندارد ANSI/TIA/EIA-568-B.3 و ANSI/TIA/EIA-568-B.3 باشد.

کابل های مورد تائید:

کابل مسی Cat6:

100-ohm twisted-pair cable (ANSI/TIA/EIA-568-B.2) category 6 recommended (ANSI/TIA/EIA-568-B.2-1)

کابل فیبرنوری چند حالته (Multimode):

62.5/125 micron

یا 50/125 micron یا

طبق استاندارد (ANSI/TIA/EIA-568-B.3)

9

50/125 micron 850 nm

laser optimized recommended

طبق استاندارد (ANSI/TIA-568-B.3-1)

کابل فیبرنوری تک حالته (Single-mode):

استاندارد فيبرنوري تک حالته (ANSI/TIA/EIA-568-B.3)

كابل كواكسيال:

75-ohm (734 and 735 type)

استاندارد کابل کواکسیال (Telcordia Technologies GR-139-CORE)

استاندارد کانکتورهای کواکسیال (ANSI T1.404)

کلیه کانال های ارتباطی که با کابل های فوق ساخته میشود باید مشمول استاندارد های زیر باشد:

ANSI/TIA/EIA-568-B.1

ANSI/TIA/EIA-568-B.2

ANSI/TIA/EIA-568-B.3

ANSI T1.404 (DS3)

💇 مشاور و مجری طرح های جامع فناوری اطلاعات و ارتباطات

خدمات و راهکارهای زیرساخت فناوری اطلاعات و ارتباطات

مشاوره، طراحی، پیاده سازی و پشتیبانی مراکز داده(دیتاسنتر)

زیرساخت فیزیکی (تجهیزات سخت افزاری شامل انواع سرور و ...)

زیرساخت سیستمی (سیستم عامل و سرویس های وابسته ، افزونگی سرورها و ...)

پشتیبان گیری و ذخیره سازی اطلاعات

افزونگي و ترميم فاجعه

مجازی سازی

خدمات و راهکارهای ارتباطی

ارتباط و افزونگی مراکز داده

شبکه های رایانه ای LAN & WAN

مرکز عملیات شبکه / مدیریت و مانیتورینگ شبکه

سرویس های ارتباطی تحت شبکه (تلفن أی پی، ویدئوکنفرانس)

خدمات و راهکارهای امنیتی

امنیت سیستم های بانکداری الکترونیک

مديريت امنيت اطلاعات

امن سازی مراکز داده

مركز عمليات امنيت

امنىتشىكە

امنیت برنامه های کاربردی تحت وب

امنیت سایت ها و پورتال های سازمانی

خدمات و راهکارهای نرم افزاری

سیستم جامع متمرکز بانکی Misys Bank Fusion

برنامه ریزی یکپارچه منابع سازمانی SAP

پیاده سازی راهکارهای نرم افزاری Turn Key

پایگاه های داده و بانک های اطلاعاتی اوراکل

